

'Ασ' Όλα

Το Σύμβολόν μας : ΔΥΟ ΛΟΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

Τμήμα έγγραφής εξαμήνου

Διά την Τουρκίαν Γρ. 10
,, τὸ έξωτερικόν Φρ. 3ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

✧ ΓΡΑΦΕΙΑ ✧

Γαλατᾶ, Περμποπάζαρον, Σαατοῦ Χάν, 16

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΑΡ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ

Τὸ φύλλον άπανταχοῦ τοῦ Κράτους παρ. 20.

Αί άποδείξεις δέον νά φέρωσι τὰς υπο-
γραφάς τοῦ διευθυντοῦ καὶ διαχειριστοῦ.

Η ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

Οί οργανωται τῆς ἐτησίας εὐεργετικῆς ἐορτῆς, τὴν ὁποίαν τὸ Ἐτρετὰ τῆς Γαλλίας προσφέρει εἰς τοὺς ξένους του, ἔσχον ἐφέτος μίαν ιδέαν πολὺ ἐπιτυχῇ. Ὅλαι αἱ νεάνιδες τῆς ὥραιας αὐτῆς λουτροπόλεως συνηνώθησαν ὡς ὑπὸ μαγικὴν ῥάβδον διὰ νὰ ἀναζωογονήσουν μίαν ἐποχὴν εἰδυλλιακὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας μᾶς χωρίζουν εἴκοσι καὶ πέντε αἰῶνες. Τὸ Ἐτρετὰ μετεβλήθη εἰς Τανάγραν.

Κατὰ τὴν θαυμασίαν αὐτὴν ἐορτὴν ἐνόμισέ τις ὅτι αἱ μετῶπαι

τῶν ἀρχαίων ναῶν καὶ τὰ ἀνάγλυφα ἀφῆκαν τοὺς στηλοβάτας τῶν καὶ κατήλθον εἰς τὸ γραφικὸν ἐκεῖνο τοπίον, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀνέλαβον τὴν πνοὴν εἰς τὰ στήθη των. Καὶ πραγματικῶς, ἡ ἐπιτυχία τῆς μιμήσεως ὑπῆρξε καταπληκτικὴ· οἱ ἀρχαῖοι ἑλληνικοὶ χοροὶ οὐδέποτε παρεστάθησαν καλλίτερον, τὰ θερμὰ δὲ συγχαρητήρια τοῦ παρευρεθέντος πυκνοῦ πλήθους καὶ αἱ γενναῖαι ὑπὲρ τῶν πτωχῶν εἰσπράξεις ἀποτελοῦσι τὴν καλλιτέραν ἐνδειξιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

Η ΑΛΗΘΗΣ ΑΡΕΤΗ

Τὸ μέγα δίδαγμα τῆς σημερινῆς περικοπῆς τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι βεβαίως ἡ γνησία, ἡ ἀληθὴς ἀρετή. Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν σήμερον περὶ αὐτῆς ὑπὸ τὴν μεταφυσικὴν αὐτῆς ἐποψιν· θὰ εἰπωμεν μόνον τινὰ πολὺ ἀπλούστερα, ἀλλὰ καὶ ἐν ταύτῃ πολὺ πρακτικὰ.

Ἡ ἀρετή, ἐκτὸς τῆς ἀξίας, τὴν ὁποίαν ἔχει αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, κέκταιται καὶ μεγάλην κοινωνικὴν δύναμιν, εἶναι ὁ μέγας συνεκτικὸς τῶν ἀνθρώπων δεσμὸς καὶ ὁ ρυθμιστὴς τῆς εὐδαιμονίας των.

Ἀλλ' ἡ ἀρετή, καίτοι μία καὶ μόνη, ἐν τοῦτοις ὑπὸ τὴν διάφορον τῶν ἀνθρώπων ἀντίληψιν ὑφίσταται διχασμὸν τινα καὶ παρουσιάζεται εἰς διπλὴν ὑπόστασιν. Ὑπῆρξεν ἐποχή, καθ' ἣν ἐνάρετος ἐλογίζετο ὁ μὴ πρῶτον κακόν, ὁ μὴ ἀδικῶν, ὁ μὴ ὑπονομεύων τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν γαλήνην τοῦ ἄλλου καὶ ἡ ἐποχὴ αὕτη ἀποκρυσταλλοῦται εἰς τὸν Δεκάλογον. Ρίψατε ἐν βλέμμα εἰς αὐτόν : οὐ κλέμης, οὐ μοιχεύσης, οὐ ψευδομαρτυρήσης, οὐκ ἐπιθυμῆσης, οὐ . . . οὐ . . . Ἡ ἀπαγόρευσις ἀποτελεῖ τὸ κύριον αὐτοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς του στοιχεῖον. Ἰδού ἡ ἀρετικὴ ἀρετή, τῆς ὁποίας θαυμασιὸς τύπος εἶναι ὁ ἀναίσχυος τῆς σημερινῆς περικοπῆς, ὅστις μετὰ θάρρους καὶ ἀνψευδῶς λέγει πρὸς τὸν Χριστόν : «τὰ πάντα ἐφύλαξάμην ἐκ νεότητός μου».

Ἐοχεταί ὅμως ἡ ἄλλη ἐποχή, ἡ ἐποχὴ τῆς οἰκτικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ τῆς ψυχικῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀνακαινίσεως, ἡ ὁποία θεωρεῖ τὴν ἀρετὴν ἐκείνην ἀνεπαρκῆ.

— Ὅχι, λέγει ὁ Χριστός, δὲν ἀρκεῖ τις νὰ μὴν ἐφόνευσεν ἢ νὰ μὴν ἔκλεψε διὰ νὰ εἶναι ἐνάρετος. Πολλοὶ καὶ ποικίλοι περιστάσεις δύναται νὰ συντελέσουν, ὥστε ἄνθρωπος καὶ μὲ κακοῦργα ἐνστακτὰ νὰ μὴ διαπραχθῇ τὰ ἐγκλήματα ταῦτα. Πρέπει καὶ νὰ δρώσῃ ἐπιφελῶς, πρέπει νὰ ὠφελήσῃ τὴν κοινωνίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ζῇ, πρέπει διὰ δρώσης καὶ ἐνεργοῦ ἀρετῆς νὰ δεῖξῃ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην του.

Δὲν ὑπόκειται, πραγματικῶς, ὁραϊότερον καὶ ἐπιφελότερον τῆς ἀληθοῦς ταύτης καὶ χριστιανικῆς ἀρετῆς, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει τὴν ἐπιφελὴ δρᾶσιν καὶ τὴν σκέψιν πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ἄλλων. Δύνανται ἄρα γε νὰ ὑπάρξῃ εὐτυχεστέρα κοινωνία ἐκείνης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἕκαστος, ἀποβάλλων τὴν φροντίδα τῆς περιρροήσεως τῶν ἑαυτοῦ συμφερόντων, ἐργάζεται καὶ προσπαθεῖ ὑπὲρ τῶν ἄλλων;

Μὴ νομίσῃτε δὲ ὅτι αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶναι ἀπλᾶς θεωρίαι καὶ μόνον εὐσεβεῖς πόθοι· οὐχί. Καίτοι παρήλθον εἴκοσι αἰῶνες ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀντήχησαν τὰ θεῖα ταῦτα λόγια ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Χριστοῦ, ἰδού ὅτι εἰς τὰ μᾶλλον προηγμένα κράτη τῆς Εὐρώπης ἐμφανίζονται τὰ συστήματα τῆς αἰμοιβαιότητος (mutualisme) καὶ ἀλληλοβοηθείας (socialisme), τὰ ὁποία, ὥς φαίνεται, θὰ ἔδωκ σιγήν νὰ ἐπικρατήσουν ἐφ' ἅπασαν τὴν κοινωνίαν, ἡ ὁποία ἀπέκαμε πλέον ν' ἀλληλοπολεμῇται καὶ νὰ ἐξαντλήται εἰς ἐφευρέσιν νεωτέρων καὶ ἀσφαλεστέρων τρόπων ἐξοντώσεως.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὸ γεγονός τῆς ληξιάσεως ἐβδομάδος εἶνε ἡ ἐπίδοσις προφορικῆς ἀπαντήσεως τῶν προστατῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Ὁθ. Κυβέρνησιν σχετικῶς πρὸς τὰς ἐκλογὰς τῶν Κοινοβουλίων τῆς Ἑλλ. Ἐθνοσυνέλευσιν. Καίτοι ἡ ἀπάντησις ἦτο ἡμιεπιστήμως γνωστὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐν τούτοις αὕτη οὐδόλως ἐφάνη ἱκανοποιημένη ἐξ αὐτῆς, ἠτοίμασε δὲ νεωτέραν διακοίνωσιν, δι' ἧς παρακαλεῖ τὰς προστατίδας, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ζητήματος.

Σχετικὴ πρὸς τὸ ζήτημα φαίνεται καὶ ἡ ἐνταῦθα ἀφίξις τοῦ Γάλλου ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ κ. Ι. Καμπόν. Ὁ διαπρεπὴς οὗτος διπλωμάτης, πρὸ τοῦ ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, διέμεινεν ἡμέρας τινὰς εἰς Ἀθήνας. Καίτοι δὲ τὸ ταξίδιον τοῦτο κηρύσσεται ὡς ταξίδιον ἀναμνηστικόν, ὑπάρχουσι πολλοὶ οἱ πιστεύοντες ὅτι μεγάλως θὰ ἐπιδράσῃ εὐνοϊκῶς πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης.

Ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὸν στοιχεῖον διὰ τὴν Τουρκίαν θεωρεῖται ἡ παραίτησις τῶν κ. κ. Μιχελιδάκη, Κουνδουρού καὶ Παπαμαστοράκη, ἐκλεγέντων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνοσυνέλευσιν. Ἡ παραίτησις αὕτη ἐνεποίησεν ἀγαθὴν εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐντύπωσιν.

Τὰ ἄλλα ζητήματα εὐρίσκονται εἰς τὸ αὐτὸ ἀσαφὲς σημεῖον. Ἡ Βουλγαρία ἐξακολουθεῖ νὰ τηρῇ στάσιν δυσχερεστήμενον καὶ ἡ Τουρκία δὲν ἀπέβαλε τελείως τὴν πιθανότητα ταυτοχρόνῳ πολέμου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ Ἑλλάδα, δι' ἣν καὶ ἐτοιμάζεται. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι αἱ τοιαῦται προπαρασκευαὶ δὲν θὰ χρησιμοποιηθῶσι, διότι ἡ Εὐρώπη ἔχει ἀδιαισίστον ἀπόφασιν νὰ παρακολύσῃ πᾶσαν ἔνοπλον σύγκρουσιν ἐν Ἀνατολῇ.

Τὸ ζήτημα τοῦ δανείου πολὺ ἀπασχολεῖ τὴν Ὁθωμανικὴν Κυβέρνησιν. Μεγάλως δὲ σχολιάζεται ἡ στάσις τοῦ κ. Πισών, δηλώσαντος ὅτι μόνον ὑπὸ ὁρους θὰ συγκατατεθῇ νὰ δεχθῇ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δανείου τούτου εἰς τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων.

Τὴν 1 προσεχούς Σεπτεμβρίου δύο Ἐθνοσυνελεύσεις θὰ ἀρχίσουν τὰς ἐργασίας των. Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀκόμη δὲν ἔλαβε τὸν χρωματισμὸν τῆς· ἡ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγνωστον πρὸ ποίας στάσεως τῆς Ὁθωμανικῆς Κυβερνήσεως θὰ εὐρεθῇ.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Γ. Σ. ΓΑΒΡΙΛΙΔΗΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, καθὰ προηγγελάμεν, συνήλθον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' οἱ πρωτοεπίσκοποι καὶ δευτεροεπίσκοποι ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπως ἐκλέξωσι τοὺς δύο ὀριστικούς ἀντιπροσώπους Πρωτοενορίας, οἵτινες, ὡς γνωστόν, θὰ παρακαθίσωσιν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπηύθυνε σοβαροτάτην καὶ σπουδαϊοτάτην προσελάλησιν, ἥτις ἀπασχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ ἐν τὸν τύπον καὶ ἰδίᾳ τὸν τουρκικόν, ὅστις, δυστυχῶς, παρεστρατή εἰς διαφόρους κατὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν καὶ Πατριάρχον ἡμῶν καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὕβρεις, αἰτίνας, πάντως, δὲν συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐπιζητούμενην ἀδελφοποίησιν καὶ εἰς τὴν ἐνωσιν τῶν διαφόρων ἐν τῇ Ὁθωμανικῇ Κράτει Ἐθνοτήτων.

Δυστυχῶς τὸ στενὸν τοῦ χρόνου τοῦ ἀνὰ χεῖρας περιοδικοῦ δὲν ἐπαρτεῖται ἡμῖν τὴν πλήρη δημοσίευσιν τῆς πολυκρότου ταύτης ἀγορεύσεως τοῦ Πατριάρχου, ὅστις, ἀναπτύξας τὸν σκοπὸν τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ διηλθὼν περὶ τῆς παρούσης σπουδαίας κατστάσεως τῶν πραγμάτων, ἀνέφερεν ὅτι καὶ ἄλλοτε τὸ Πατριαρχεῖον ἠναγκάσθη νὰ συγκαλέσῃ Τοπικὴν Σύνοδον καὶ Ἐθνοσυνέλευσιν, ὅτε τὸ Πατριαρχεῖον ἔθεωρησεν ἀναγκαζὴν τὴν διαρρύθμισιν τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν τότε περιστάσεων.

Ἡ Α. Θ. Π., ἀνακοινώσασα τὰ τῆς μεταβάσεως αὐτῆς ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, τὰ τῆς πολιτείας τοῦ ἱσχυροῦ τοῦ Πατριαρχείου, κατέληξεν οὕτως :

«Ἀδίκως ἐκαχίσθημεν, ἀδίκως κατηγορήθημεν, ἀδίκως τὸ ἔργον ἡμῶν ἐξαράκτριστη, ὡς ἐξαράκτριστη ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ τύπου. Οὐδὲν ἄρ' ὅσον φαντάζονται οἱ κύριοι οὗτοι ἐχούσιν ἐν νῷ τὰ Δύο Σώματα καὶ τὸ ἡμέτερον Γένος. Ἐκ καθήκοντος ἡμεῖς ἔχομεν πάντοτε ὑπ' ὄψει τὴν προφύλαξιν τῶν δικαιῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Ἐάν μὴ ἐκτελέσωμεν μετὰ θεοσεβειτικῆς ἐπιλαβείας καὶ νομοταγείας τὸ καθήκον ἡμῶν, θὰ εἴμεθα τότε ἀνάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἐθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ ἴδωσιν ἡμῖν τὴν ἐντολήν ταύτην. Ἀπέναντι ὅμως τοιαύτης νομοταγείας, καὶ εὐσυνειδήτου ἐργασίας ἡμῶν τί ἀπαντῶμεν ;

«Βίαν τρομεράν καὶ προσταζόμενον ! Συμβαίνει οὖν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κατὰ τῶν Ἀρχιερέων πράγματα, τὰ ὁποία δὲν συνέβαινον οὔτε πρὸ 100 ἐτῶν.

«Τὸ Πατριαρχεῖον ἔκαμε καὶ ἐκτελεῖ τὸ καθήκον αὐτοῦ, ὅπως τὸ ἔθνος ἡμῶν ἰδῇ ἡμέρας πραγματικῆς ἰσονομίας καὶ δικαιοσύνης».

Μεθ' ὃ ἡ συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων ἐξέλεξε διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τοὺς κ. κ. Α. Παντίτην καὶ Α. Καζανόβαν ὡς ἀντιπροσώπους Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς ἐβδομάδος τὰ Δύο Σώματα συνελθόντα ἠγοῦσαν τὰ ψηφοδέλτια τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, ἐξελέγησαν δὲ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Νικομηδείας κ. Φιλόθεος διὰ ψήφων 66, Νικαίας κ. Βασίλειος 62, Ἐφέσου κ. Ἰωακείμ 60, Ἡρακλείας κ. Γρηγόριος 60, Αἰδινουτίου κ. Φιλάρετος 58, Κοζάνης κ. Γρηγόριος 54, Σμύρνης κ. Χρυσόστομος 41, Λαρκῆς κ. Ἀγαθάγγελος 41, Χίου κ. Γεωργίου 34, Προύσης κ. Δωρόθεος 33, Ἰωαννίνων κ. Γεωργίου 29, Σερρών κ. Ἀπόστολος 28.

Ἀκολούθως ὑπὸ τῶν Δύο Σωμάτων ἐνεκρίθη ὡς συνέληψις ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, κατὰ τὰ προαναφερθέντα, τὴν προσεχῇ Τετάρτην, 1ην Σεπτεμβρίου.

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Δὲν εἰμπορῶ νὰ διαβάσω οὔτε μίαν ἀνακάλυψιν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ εἰς τὴν καρδίαν μου κατὰ τι ἀπροσδιόριστον, μίαν ἀφελὴ συμπάθειαν, ἕνα οἶκτον πρὸς τοὺς μάρτυρας ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ, τῶν ὁποίων ἡ ὑγεία πικρεῖ θυμὸν ἐνὸς ἰδανικοῦ, μιᾶς ἀρροσιώσεως, μιᾶς ἀνάγκης.

Ἴσως νομίσῃτε ὅτι σὰς ὁμιλῶ διὰ τοὺς μεγάλους ἱατροὺς, διὰ τοὺς χαλκέντερος πειραματιστάς, οἱ ὁποῖοι ἀφιερόνουν ὁλόκληρον τὴν ζωὴν των, ἑξαντλοῦν καὶ τὸ τελευταῖον κῦμαρον τοῦ ἔργου των διὰ ν' ἀνακουφίσουν ἀπὸ φορικῶδους βάσανα τὴν ἀνθρωπότητα, ἥτις ἀποτίνει τὰ ἐπίχειρα τῶν ἀτασθαλιῶν τῆς.

Δὲν ὁμιλῶ περὶ αὐτῶν, διότι φρονῶ ὅτι δὲν ἀξίζουν τὸν οἶκτον οἱ ἄνθρωποι αὗτοι, οἱ ὁποῖοι, ὅσονδῆποτε φιλήνθρωποι καὶ ἄν λογισθῶσι, δὲν εἶναι δὰ καὶ τόσον, ὥστε νὰ μὴ ἀποβλέψωσι πρὸς τὴν ὑστεροφημίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς γῆς. Θέλω νὰ ὁμιλήσω, θέλω νὰ γράψω ὅσον καὶ δύο γραμμάς, διὰ τὰς ταπεινὰς ἐκείνας ὑπάρξεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐν τῷ ἔργῳ μῶν νομίζομεν, ὅτι ἔχομεν δικαίωμα νὰ πειραματιζώμεθα, περὶ ἐκείνων, αἰτίνας ὑφίστανται τὰ βάσανα τῶν δηλητηρίων καὶ τοὺς σπασμούς τῆς σμύλης διὰ νὰ χαρίσωσιν εἰς ἡμᾶς τὴν γνῶσιν, διὰ νὰ προσφέρωσιν εἰς ἡμᾶς ἐν φάρμακόν.

Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ ἔργῳ μῶν τοῦ θυσιαῖς ὑπάρξεις, αἰτίνας ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ ζήσουν καὶ αἰτίνας θὰ μείνωσιν ὅλος διόλου ἀμέτοχοι τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας προσφέρουσι καὶ ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐπωφεληθῇ μόνος αὐτός.

Εἰς τὸ τελευταῖον βλέμμα τῶν θνησκόντων ἐκείνων ζῶν, τῶν μαρτύρων αὐτῶν καὶ προνοίας κατὰ τι ὅσον παράπονον, ὅσον στόνον. Δὲν εἶναι στεναγμὸς λύπης, διότι ἐγκαταλείπουσι τὴν ζωὴν, δὲν εἶναι ἐκφρασίς πόθου νὰ μὴ ἀποθάνωσι—τὰ ζῶα εἶναι πολλάκις τοῦ ἀνθρώπου γενναϊότερα—ἀλλ' εἶναι παράπονον, διότι μέσα εἰς ὅλην τὴν κίνησιν τῶν ἐφευρέσεων τὰ πτωχὰ ἐκεῖνα ζῶα οὐδὲ συμπαθείας ἀξιοῦνται, οὐδὲ κἂν μνημονεύονται.

Ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀντιφάρμακου τοῦ καρκίνου, ἢ τῆς σφιλίδος, εἶναι πασίγνωστος, ἢ λεγεὼν ὅμως ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐχάρισαν εἰς τοὺς ἐφευρέτας αὐτοὺς τὴν δόξαν, μένει λησμονημένη καὶ ἀφανής.

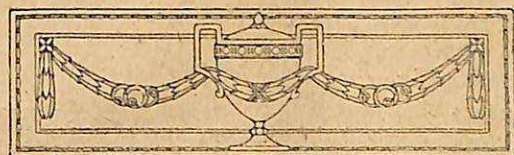
Ποῖος θὰ συλλογιθῇ διὰ τὰ πτωχὰ ἐκεῖνα ζῶα !

Γνωρίζω ὅτι αἱ αἰσθηματικαὶ αὗται γρημ-

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

μαὶ δὲν θὰ ἀποτρέψωσι τὴν ἐπιστήμην νὰ πειραματίζηται ἐπ' αὐτῶν, γνωρίζω ὅτι πάντοτε οἱ πρῶτοι, οἵτινες θὰ δεχθῶν ἢ τοῦ ἡλεκτροσμοῦ τὴν θανατηφόρον ἐπίδρασιν, ἢ τῶν φαρμάκων τοὺς δορμεις πόνους, θὰ εἶναι τὰ ζῶα. Δὲν ζητῶ νὰ σταματήσω αὐτό, ζητῶ μόνον ὀλίγον τόπον εἰς τὴν δόξαν, μίαν γωνίαν εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν ἡ ἀνθρωπότης ὀλη ἀρεταίαν νὰ ἔχῃ διὰ τοὺς πρῶτους τῆς ἐπιστήμης μάρτυρας, διὰ τοὺς σιγηλοὺς σωτήρας τῆς.

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΔΡΟΣΟΣ ΚΑΙ ΔΑΚΡΥ

Προῖ-προῖ, δόξα σοι, ντυμένη 'ς τὸ διαμάντι, κατέβαιν' ἀπ' τὸν οὐρανὸν 'ς τὴν γῆν μας ἡ δροσιά

κι' ἀπάντησε 'ς τὸν δρόμον τῆς

τὸ ἄχαρο τὸ δάκρυ,

ποῦ πονεμένο στάλαζε

ἀπὸ πτωχὸν καρδιά.

— Πόσο σὲ κλαίω, σὲ πονῶ,

περήφανη τοῦ λέγειν

ἡ ἀσπλαγχνὸς σου μοῖρα

σ' ἀδίκησε πολὺ

κι' ἐνὸς ἐγὼ λαμποκοπῶ

'ς τὴν ἀγκαλίαν τοῦ ρόδου,

ἐσένα σ' εἶπ' ἀγνώριστο

νὰ κείτῃσαι 'ς τὴν γῆν.

— Μὴ μὲ πονεῖς, ὦ ἀδελφῇ,

τῆς εἶπε καὶ τὸ δάκρυ

τὴν ἴδια μοῖρα ἔχομε,

νομίζω, καὶ τὰ δύο,

ἐὰν ἐσένα σ' ὠρισαν

τὰ λούλουδα ν' ἀνοίγῃς,

ν' ἀνοίγῃ μ' ὠριον ὁ Θεὸς

ἐγὼ τὸν Οὐρανόν.

Ξάνθη.

Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ

Jean Moréas

Η ΖΩΗ

Μὴν πῆς ποίη σον : « Εἰν' ἡ Ζωὴ χαρούμενη γιορτή ».

Μόνον ἐν ἀνέγνωσι μυαλό τὸ λείπει οὐκ ἔστιν.

Κι' οὐ : « Εἰν' ὁδὸν ἀνέλιπται » τ' ἀχρὶ οὐκ ἔστιν πῆ.

Μόνον τ' ἀχρὶ τ' ἀνάντρον μορεῖ νὰ τῶν αὐτῶν...

—

Γέλα, καθὼς τὴν Ἀνοίξιν σαλεύουν τὰ κλαδιά

καὶ κλάψῃ σὺν τῷ ἀνέμῳ σὴν ἔρημ ἀκρογιαλιά.

Δοκίμασε ὅλα σὴν Ζωὴν : χαρὰ καὶ συμφορὰ

καὶ πῆς : « Εἶναι πολὺ » καὶ πῆς : « Εἶν' ὄνειρον οὐκ ἔστιν ».

ΤΑΣΟΣ ΒΙΔΟΥΡΗΣ

Σ' ΕΚΕΙΝΗΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΩΑΝΝΑΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Συνητηθήσαν με τὸν Παῦλον εἰς τινα ἐσπερίδα καὶ ἔκτοτε ἡ τύχη ἐβοήθει αὐτοὺς νὰ συναντῶνται τακτικῶς. Αἱ συνεντεύξεις αὐταὶ συνετέλεσαν, ὥστε νὰ αἰσθανθῇ ἡ Ἰωάννα ἕνα φλογερὸν ἔρωτα διὰ τὸν Παῦλον, τὸν ὁποῖον ἡ φαντασία της ὀνειροπόλησε διὰ σύζυγον.

Ἡ Ἰωάννα παρὰ τὴν ἡλικίαν της ἦτο νέα σοβαρά, πλήρης εὐγενῶν αἰσθημάτων. Μείνασα ὁρφανὴ ἀπὸ μητέρα, ἔζη ἔχουσα ὡς μόνην φροντίδα νὰ τερπῇ τὰς σιγῆς τοῦ πατρὸς της καὶ νὰ φροντίξῃ μετὰ μητρικὴν στοργὴν διὰ τὴν μικροτέραν ἀδελφὴν της Εὐτέρπην, τὸ λεπτοφυὲς ἐκείνο πλάσμα καὶ παραξένον, ἀλλὰ θαυμασιῶς ὠραῖον ὑπὸ τὸν στέφανον τῶν ξανθῶν πλοκαμῶν του.

Ὁ Παῦλος κατέστη ὁ στενότερος φίλος τῆς οἰκογενείας. Τὸ ζατίριον, τὸ ὁποῖον ἔπαιξε μετὰ τὸν πατέρα, αἱ ἐκδρομαὶ καὶ αἱ λεμβοδρομῖαι, τὰς ὁποίας διωργάνωνεν ἡ Εὐτέρπη, τὸν συνέδεσαν ἔτι περισσότερο.

Μίαν θερινὴν ἐσπέραν — τὴν ἐσπέραν τῶν γενεθλίων τῆς Εὐτέρπης — ἐνῶ ὁ χορὸς εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον, ἡ Ἰωάννα ἐξήλθε καὶ ἐρέμβραzen. Ὁ ρεμβασμὸς εἶναι ὁ ἐκμυστηρευτὴς τῶν ἐρωτικῶν αἰσθημάτων καὶ ἡ Ἰωάννα μόνη τὴν νυκτερινὴν ἐκείνην ὥραν ἀνεπόλει τὴν εὐνύχιαν, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη ὅταν ἐχώρεισε πρὸ ὀλίγου στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ Παύλου. Πόσον τὸν ἠγάπα!

Ἐνῶ ὀνειροπόλει, αἴφνης κρότος βημάτων καὶ τόνος φωνῆς τὴν ἐτάραξαν. Ὁ Παῦλος ἦτο πλησίον της.

— Σὰς ἐφρόβισα, δεσποινίς;

— Ἄ! ὄχι.

— Μοὶ φαίνεται πολὺ ρεμβώδης,

— Θανμάζω τὴν θάλασσαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐκτάκτως ὠραία σήμερον.

Ὁ νέος δὲν ἀπῆντησεν, ἀλλὰ ἐπανέλαβεν ἐντὸς ὀλίγου ἐσπεριμένως.

— Δεσποινίς Ἰωάννα, μοὺ ἐπιτρέπετε νὰ σὰς ἐκμυστηρευθῶ ἐν μυστικῶν;

Προσεπάθησε νὰ γελᾷ διὰ νὰ κρύψῃ τὴν ταραχὴν της, ἐν τούτοις ἡ φωνὴ της ἔτρεμεν.

— Ἐὰν με κρίνῃτε ἀξίαν...

— Ἀπὸ πολλοῦ ἤθελον νὰ σὰς ὁμιλήσω, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμων... διότι ἐφοβοῦμην... ναι, ἐφοβοῦμην μὴν εὐρεθῶ ἀπέναντι ἀπατηλῆς πραγματικότητος. Ἐφοβοῦμην μήπως ἐληφθῇ ὅτι τὸ πρὸς ὑμᾶς διάβημά μου, ἐνῶ ἠδυνάμην νὰ ἀποσταθῶ πρὸς τὸν σεβαστόν μοι πατέρα σας. Ἀλλὰ γνωρίζω πόσον εἶσθε καλὴ καὶ ἐπεικὴς.

Αἴφνης ὁ ἥχος τῆς Εὐτέρπης γέλωος τὸν διέκοψε. Στρέφει τὸ βλέμμα καὶ παρατηρεῖ τὴν χαρίεσσαν τῆς νεάνιδος μορφήν.

— ὦ! πόσον εἶναι ὠραία, ζωηρά καὶ εὐτυχὴς! ἐπανέλαβε. Τὴν ἀγαπῶ, τὴν λατρεύω.

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ κρανγὴ ὑπόκωφος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ ὀχρὰ χεῖλη τῆς Ἰωάννας.

— Τὴν Εὐτέρπην!!

— Μάλιστα, τὴν ἀξιολάτρευτον Εὐτέρπην, ἡ ὁποία ὁλόκληρον τὴν καρδίαν μου ὡς αἰχμάλωτον κρατεῖ εἰς τὰς τουφεκὰς χεῖράς της. Ἐὰν γνωρίζατε πόσον τὴν ἀγαπῶ, καὶ πόσον τρέμω, μήπως δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ αἶσθημά μου!! Δεσποινίς Ἰωάννα, γνωρίζετε ἀράγε ἂν θὰ συγκατανεύσῃ νὰ γίνῃ σύζυγός μου;

— Δὲν πιστεύω ἡ Εὐτέρπη νὰ ἀγαπᾷ κανένα, ἀπῆντησεν.

— ὦ! σὰς εὐχαριστῶ... τότε... σεῖς, ἡ

ὁποία γνωρίζετε τὴν καρδίαν της, πιστεῖτε ὅτι δύναμαι νὰ ἐλπίζω; Σὰς ὀρκίζομαι ὅτι θὰ τὴν καταστήσω εὐτυχή.

Ἡ νεάνις, ἀκούσασα ταῦτα, ἀποτόμως ἠνωρθώθη, αἰσθημα δὲ ἀπεχθείας καὶ ἐκθρας κατεκυρίευσεν τὴν καρδίαν της.

Στιγμιαία ὅμως ἦτο ἡ παραφορὰ τοῦ αἰσθηματός της, ἀλλὰ τόσον τρομερά, ὥστε ἠσθάνετο ἑαυτὴν καθ' ὁλοκληρίαν πληγωμένην.

— Δὲν ὁμιλεῖτε; ἀντίστασθε εἰς τὸ συνουκῆσιον τοῦτο;

— Ὁχι, ἀφοῦ τὴν ἀγαπᾷτε τόσο!

— Δύναμαι τότε νὰ στηρίξω πρὸς ὑμᾶς τὰς ἐλπίδας μου;

Ἐνῶ ἐναγωνίως ἀνέμενε τὴν ἀπάντησίν της, ὁμᾶς νέων ἐξελητοῦσα ἀποτόμως εἰς τὸν ἐξώστην τὴν διέκοψεν πρὸς χαρὰν της, διότι εὐρίσκετο εἰς δύσκολον θέσιν ν' ἀπαντήσῃ. Μὴ δυναμένη πλέον νὰ ἀνθῇ, εἰδοποίησε τὸν πατέρα της ὅτι ἠνωχλεῖτο ἐξ ἡμικρανίας, ἡ ὁποία τὴν ἠνάγκαζε νὰ ἀποσυρθῇ.

Ἡ λύπη της ἦτο σαταρξικὰρδιος, ἐνόμιζεν ὅτι παρερρόνει, καὶ προσευχομένη ἐκάλει τὸν θάνατον. Μόλις κατὰ τὰ ἐξημερώματα ἠδυνήθη νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ψυχραιμίαν της καὶ νὰ σκεφθῇ τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ τηρήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι.

— Οἱ μόνοι μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι προῦδιδον τὸ μυστικόν της, ἦσαν ἡ ὠρότης τοῦ προσώπου της καὶ ἡ θλιβερά ἐκφρασις τῶν ὀφθαλμῶν της.

Ἡ πρότασις τοῦ Παύλου ἐγένετο δεκτὴ.

Ἡ Ἰωάννα ἔδειξε μεγάλην προθυμίαν καὶ ἐνεργητικότητα διὰ τὰς προετοιμασίας τοῦ γάμου.

Τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ἀρραβῶνων ἦτο δι' αὐτὴν διαρκὲς μαρτύριον.

Τὴν ἐπιόψον τῶν γάμων πυρετός, τὸν ὁποῖον ἀπέδωκαν εἰς ὑπερκόπωσιν, τὴν ἔφερεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ τάφου.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἡ Εὐτέρπη ἐγίνετο μήτηρ, ἡ δὲ Ἰωάννα, ἡ ὁποία εἶχεν ἀπορροφῆσαι ὅλας τὰς περὶ γάμου γενομένας εἰς αὐτὴν προτάσεις, ἀφωσιώθη εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ πλάσμα.

Ἡ Εὐτέρπη ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τῆς εὐτυχίης, διότι ἀπηλλάγη ἐκ τῶν μητρικῶν καθηκόντων της καὶ ἀνέθηκεν αὐτὰ εἰς τὴν ἀδελφὴν της.

Ἡ λατρεία τοῦ Παύλου πρὸς τὸ τέκνον του τὸν ἔφερεν εἰς ἐπικοινωνίαν καθημερινῶς μετὰ τῆς Ἰωάννας, τῆς ὁποίας ἐθαύμαζε τὴν ἀφοσίωσιν.

Ἡ μικρὰ Ἀννούλα, γεννηθεῖσα καχεκτικῇ, εἶχεν ἀνάγκην φροντίδων καὶ ἐπιτηρήσεως, τὰ ὁποία ἡ Εὐτέρπη εὐρίσκει περιττά.

Ἡμέρας τινὰς μετὰ ταῦτα, κατόπιν μιᾶς ἐκδρομῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Εὐτέρπη ἀπήτησε νὰ πάρῃ τὴν μικρὰν κόρην της, αὕτη κατελήφθη ἀπὸ δυνατόν πυρετόν, ὁ ὁποῖος ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὴν ἐθανάτωσε.

Τὴν θλιβερὰν τοῦ θανάτου νύκτα ἠγρύπουν ὁ Παῦλος καὶ ἡ Ἰωάννα καθήμενοι ἐκὰτέρωθεν τῆς νεκρᾶς, ἐπὶ τῆς ὁποίας αἱ χεῖρές των συνητηθήσαν.

— Διατί νὰ μὴ εἶσθε σεῖς ἡ μήτηρ του! ἐπιθυροῖεν ὁ Παῦλος. Ἄ! πόσον ἤμην τρελὸς καὶ τυφλός!

Εἰς ἀπάντησιν δύο χονδρὰ δάκρυα ἔρρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς νεάνιδος, ἡ ὁποία κύψασα ἐπέθηκε μακρὸν φίλημα ἐπὶ τοῦ παγετώδους μετώπου τῆς μικρᾶς.

Μετὰ δὲ τὴν ἡμέραν αἱ θύραι Μοναστηρίου ἐκλείον ὡς εὖρος τάφος τὸν μυστικὸν τῆς Ἰωάννας πρὸς τὸν Παῦλον ἔρωτα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΩΤΑΤΑ

ΜΕΤΡ

Αὐτοκίνητον με μουσικήν. — Εὐάρεστον καινοτομίαν εἰσήγαγεν αὐτοκίνητον εἰς... τὴν πόλιν μας! Ἀντὶ τῆς συνήθους σάλπιγγος, προειδοποιεῖ τοῦτο τὴν διάβασίν του διὰ μουσικοῦ τεμαχίου, εὐαρέστου εἰς τὴν ἀκοήν. Τὸ αὐτοκίνητον τοῦτο κυκλοφορεῖ ἐν Γαλατῇ, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Γεφύρας μέχρι Τοπχανέ.

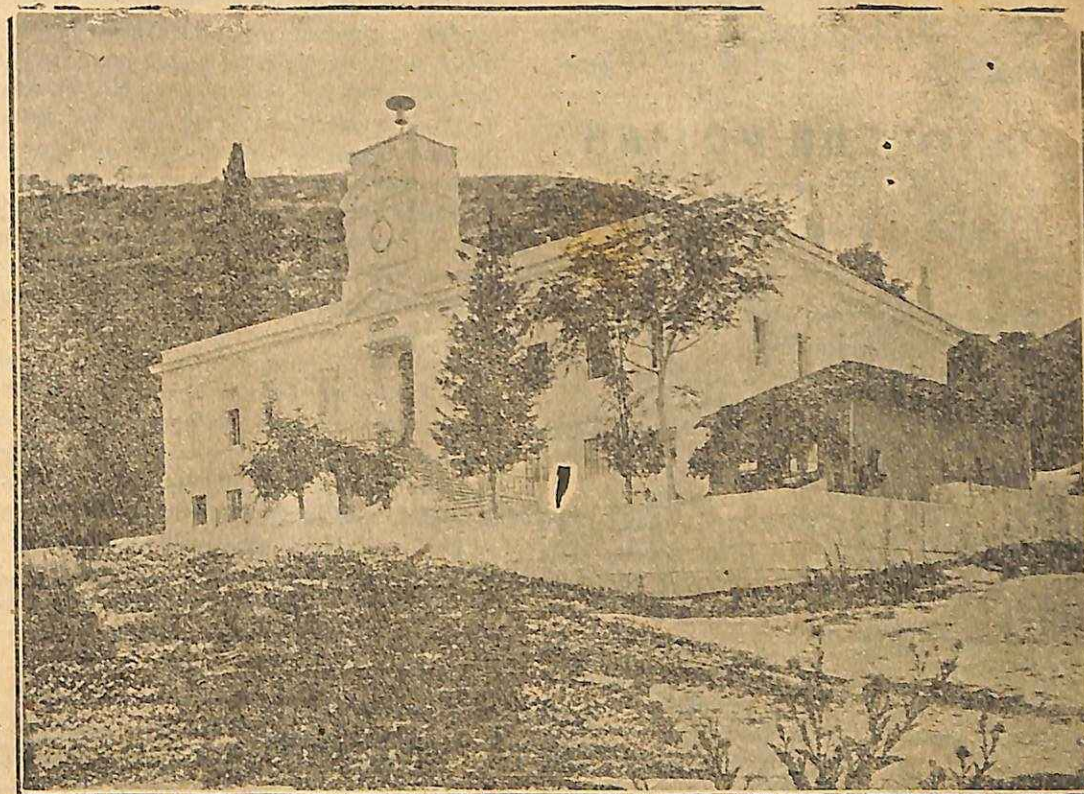
Ἀτμόπλοιοι με μουσικὴν κλίμακα. — Καὶ αὐτὸ ἔδω. Καὶ ἔπειτα λέγουν πῶς δὲν προοδεύομεν! Ἀτμόπλοιοι τῆς γραμμῆς Πριγκιπωνήσων, ἀντὶ τῶν συνήθων κακοήχων συριγμῶν, σφυρίζει ὅλην τὴν μουσικὴν κλίμακα! Ἡ πρωτοβουλία αὕτη τῆς Μαχσοῦς ἔκαμε καλὴν ἐντύπωσιν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει μερικοὺς νὰ εἰρωνεύονται μετὰ τὸ: «ὄλα τᾶχι ἡ Ζαφειρίτσα, μόνον ὁ φρετζῆς τῆς λείπει!»...

Ἀσύρματος τηλεγράφος δι' αεροπλάνου. — Τηλεγραφικῶς ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀγγέλλεται ὅτι πλήρης ἐπιτυχία ἐπετεύχθη εἰς τὸ πρῶτον πείραμα τῆς ἀποστολῆς τηλεγραφήματος δι' αεροπλάνου. Πρὸ ἑβδομάδος ὁ αεροπόρος Μάκ Κούρδη ὠδήγηε αεροπλάνον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ μηχανικὸς Χόρτων ἐθηκε τηλεγραφικὸν μηχανήμα. Περί τὴν ἐσπέραν ὁ Μάκ Κούρδη ἀνυψοῦται, ὑπερβαίνει τὰς οἰκίας, ἐξαφανίζεται εἰς τὸν ὁρίζοντα, εἰς ὕψος 150 μέτρων ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ἄνω τῆς νησίδος Μάαρρεν. Τότε ὁ Χόρτων, ἐπιβαίνων αεροδρόμου, μετ' εὐνοήτου χαρᾶς δέχεται τὸ πρῶτον τηλεγράφημα δι' αεροπλάνου. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, ἀρκούντως εὐαναγνώστως περιεῖχε τὰς λέξεις: «Καὶ ἄλλη πρόδοδος προσετέθη εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς αεροναυτικῆς διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ τηλεγραφήματος τοῦτου ἐξ αεροπλάνου αεροποροῦντος». Τὸ τηλεγράφημα ἀπεστάλη ὁπότε τὸ αεροπλάνον ἐκινεῖτο μετὰ ταχύτητα 75 χιλιομέτρων τὴν ὥραν καὶ ἐξ ἀποστάσεως 5 χιλιομέτρων.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν αεροπλάνων διήγειρε τὴν ἀμίλην τῶν ναυτικῶν κατασκευαστῶν, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρῶς δραστηρίως δημιουργοῦσι νέους τύπους αὐτοκινήτων κανῶν, τὰ ὁποία νὰ ὁλοκαίρουν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, ὡς τὰ αεροπλάνα εἰς τὰ στρώματα τοῦ ἀέρος.

Ἡ παραπνευμένη εἰκὼν παριστᾷ νεώτατον τύπον

Φωτάκιος Ἀστική Σχολή.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως Μετρῶν εἶναι 5,000, ἐξ ὧν οἱ 2,500 εἶναι ὁμογενεῖς. Ἡ ὁδοδόχος Ἑλληνικὴ Κοινότης διατηρεῖ ἕνα νασὸν, ἐν ᾧ τελετοῦνται δύο ἱερεῖς. Τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως εἶναι: Ἀστική Σχολὴ «Φωτάκιος» καὶ Παρθενωγενεῖον. Τὸ «Φωτάκιον», τὸ ὁποῖον παριστᾷ ἡ αἰὼν εἰκὼν, ἱδρῆθη τὸ 1908 ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ εὐερ-

γέτου τῆς Κοινότητος Φωτίου Ἀναστασιάδου διὰ 3,000 λίρῶν. Ἐν τῷ Ἀρρεναγωγείῳ διδάσκουσι 5 διδάσκαλοι, φοιτοῦσι δὲ 70 μαθηταὶ ἐν δὲ τῷ Παρθενωγενείῳ 5 διδασκάλισσαι καὶ 100 μαθήτριά. Αἱ ἐτήσιαι σχολικαὶ δαπάναι ἀνέρχονται εἰς 600 λίρας κατὰ τὸν τελευταῖον ἀπολογισμὸν. Ἐν τῇ πόλει οὐδὲν φιλανθρωπικὸν καθίδρυμα λειτουργεῖ.

κατασκευασθέντα ἐπὶ τοῦ Sir John I. Thornycroft ἡ αὐτοκίνητος αὕτη λέμβος, ἥτις ὀνομάσθη «Μιράνδα IV» ἔχει μήκος 85 μέτρων καὶ κινεῖται ἐπὶ μηχανικῆς πετρελαίου 100 ἵππων δυνάμεως, διηλθε πολλὰς τὸν Τάμεσιν καὶ διὰ μέσου τῶν γεφυρῶν του ἀνέπτυξε τὴν θαυμαστὴν ταχύτητα τῶν 35 κόμβων. Τὸ σχῆμα τῆς λέμβου ταύτης εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ προσφέρῃ τὴν ὀλιγοτέραν ἀντίστασιν κατὰ τὸν δρόμον της.

Ἡ Νέα Ὑόρκη ἀποκτᾷ τέλος τὸ ποθητὸν δημαγωγεῖόν της. Εἶναι, ὡς βλέπετε, κολοσσός. Ἐνῶ εἰς τὴν γηραιάν Ἑδρῶν τὰ οἰκοδομήματα ἐκτείνονται εἰς ἐπιφάνειαν, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐσκέφθησαν ὅτι θὰ τοῖς ἦτο δυνατόν νὰ τὰ ἐκτείνωσιν εἰς ὕψος καὶ ἰδοὺ τὸ δημαγωγεῖον τοῦτο ἔχει ὕψος 170 μέτρων καὶ 60 ἑκατοστῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους, μὴ συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπογείων του, τὰ ὁποία βυθίζονται εἰς 43,87 μέτρα κάτω τῆς ἐπιφανείας. Τὸ οἰκοδομημα ἐστοίχισε 5,000,000 καὶ δύναται νὰ στεγάσῃ 8,000 πρόσωπα. Δὲν θὰ περιγράψωμεν βεβαίως τὰ διαμερίσματά του, τὰ ὁποία εἶναι ἀνάλογα τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος. Τοῦτο μόνον λέγομεν ὅτι εἰς τὸ ὑπόγειόν του συγκεντρώνονται ὅλα τὰ μηχανήματα, τὰ ὁποία χρειάζονται διὰ τὴν ζωὴν τῆς παραδόξου αὐτῆς πόλεως: κινητήριος δύναμις τῶν ἀνελκυστήρων, θέρμανσις, μηχανικὸς ἀερισμὸς, ηλεκτροκινητήρια μηχαναὶ, τροχιόδρομοι καὶ ἄλλα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ

(Ταξιδιωτικά σημειώματα)
Α.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία εἶναι, ὡς γνωστόν, μία ἀπέραντος πεδιάς· ἔχει τὸν μεγαλύτερον ἐν Εὐρώπῃ ποταμόν, τὸν Βόλγαν, καὶ τὰς μεγαλύτερας τῆς Εὐρώπης λίμνας, τὴν Λαδογαν καὶ τὴν Ὀνέγαν. Ἐάν σύρουμεν μίαν γραμμὴν ἀπὸ τῆς Κρακοβίας (πόλεως τοῦ αὐστριακοῦ τμήματος τῆς Πολωνίας) μέχρι τοῦ Καζάν καὶ μέσον Μόσχας, χωρίζομεν τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ρωσίαν εἰς δύο μεγάλας κλιματολογικὰς ζώνας, τὰς ὁποίας ὁμοῦ διαχωρίζει καὶ μία τρίτη ἐπίσης μεγάλη διάμεσος ζώνη, ἡ τῆς κεντρικῆς Ρωσίας.

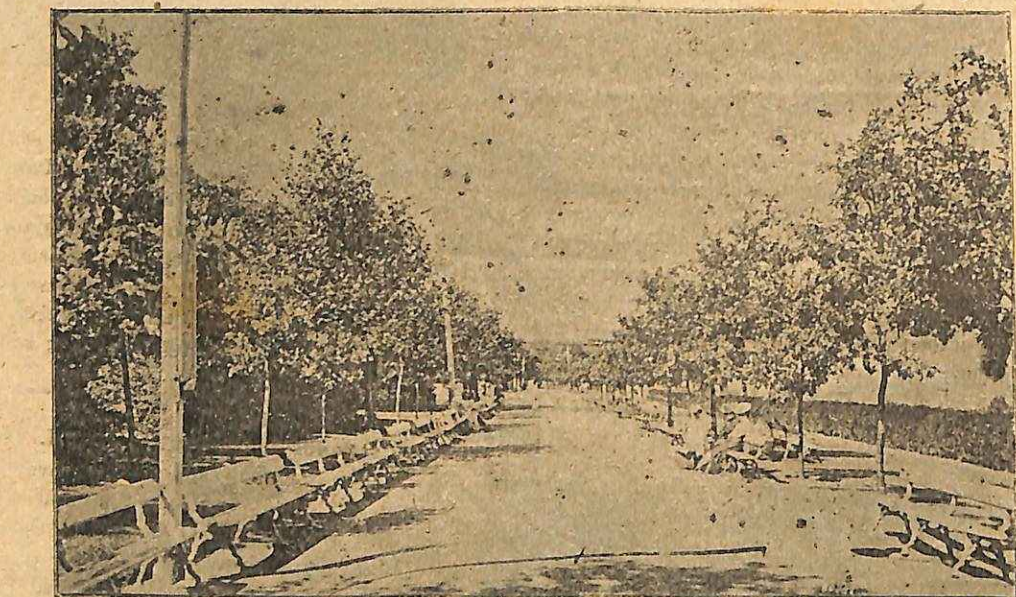
Καὶ ἡ μὲν μεσημβρινὴ ζώνη ἔχει συχνάκις τὸ ἴδιον σχεδὸν κλίμα πρὸς τὰς λοιπὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους χώρας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, μεθυστικῶς ἀπὸ τοῦ θέρους, τὸ ὅποιον εἶναι βορρῇ μὲν ὑψίστην θερμότητα ἀνω τῶν 30 βαθμῶν καὶ δροσεράς, ἡμέρας μᾶλλον, νύκτας, ὅσον διὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον, εἶναι τὸσον σύντομα, ὥστε οὔτε λαμβάνονται καὶ ὑπ' ὀφιν ὡς ἴδιαι τοῦ ἔτους ἐποχῆς. Ἰδιάζον τῆς βορείου ζώνης εἶναι καὶ αἱ κατὰ ἰόνιον λευκαὶ νύκτες, τὰς ὁποίας ἠτύχησα νὰ ἴδω καὶ ἐγώ. Ἐν Πετρούπολει μάλιστα τῇ 9 ἰουνίου ὁ ἥλιος ἀνατέλλει εἰς τὰς 2 καὶ 43 λεπτά καὶ δύει εἰς τὰς 9 καὶ 22 λεπτά. Ἄλλ' ὅταν ἀκούετε περὶ δύσεως ἡλίου, πρέπει νὰ ἐννοήσητε μόνον γεωγραφικὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου· διότι, ἐπὶ δύο ἀκόμη ὥρας τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐξακολουθεῖ ζωηρότατον. Εἰς τὰς 1 1/2 αἰφνης δύνασθε ν' ἀναγνώσητε τὴν ἐρημιδα σας ἐν ὑπαίθρῳ, χωρὶς νὰ ἔχητε ἀπόλυτον ἀνάγκην φωτός. Φωτός, ἄλλως τε, χρήσις δὲν γίνεται σχεδὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐν Πετρούπολει· τὰ ηλεκτρικὰ τῶν ὁδῶν ἀνάπτονται μόνον κατὰ τὰς νύκτας τοῦ σαββάτου, χάριν τῆς ἀνατελούσης Κυριακῆς. Τὸ ἴδιον τοῦτο γίνεται καὶ ἐν Μόσχῃ, ὅπου ἐπὶ τέλους νυκτὸν ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας. Ἄλλ' ἀπὸ τὰς 11 1/2 ἕως τὰς 12 1/2 ἔχετε εἰδὸς τι λυκόφωτος, μᾶλλον πρὸς τὴν νύκτα ἀποκλίνον, καὶ ἡμπορεῖτε νὰ διακρίνητε τοὺς ἀστέρας εἰς τὸν οὐρανόν. Εἰς τὴν μίαν ὁμῶς ἔχετε πάλιν φῶς ἐπαρκέστατον διὰ ν' ἀναγνώσητε ἢ νὰ ἀναγνωρίσητε ἄνθρωπον εἰς πολλῶν μέτρων ἀπόστασιν.

Συμβαίνει δὲ τοιοῦτοτρόπος, μετὰ τὴν **δρομαστικὴν** ταύτην νύκτα, καὶ τι, τὸ ὅποιον ἐκ πρώτης ὄψεως μινεῖ ἀμέριστον τοῦ ξένου τὴν ἐκπληξιν. Τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Νέβν, ἐπεὶ ἐργάζονται ἀκαταπαύστως καθ' ὅλον τὸ ἡμερονύκτιον, ὑποδιαίρουσι τὴν ὑπερησάν εἰς δύο· ἡ μεσημβρινὴ καὶ νυκτερινὴ, ἀπὸ δώδεκα ὥρας ἑκάστην, ἥτοι ἀπὸ τὰς 6 ἕως τὰς 6. Καὶ τὴν μὲν ἡμέραν πληρώνετε δύο μόνον καπνία (ἥτοι δέκα παρὰδες), τὴν δὲ νύκτα τὸ διπλοῦν, ἥτοι τέσσαρα καπνία, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποβάθρας εἰς

τὴν θὰ ἐξέλθῃτε, ὅπως περίπου γίνεται καὶ ἐδῶ εἰς τὸν Κεράτιον κόλπον. Καὶ ἐπειδὴ τὰ ταξίδια γίνονται κάθε δέκα τῆς ὥρας λεπτά, βλέπετε, εἰς τὰς 6 μ. μ. ἀνηρτημένον, ἄνωθεν τῆς εἰσόδου τῆς ἀποβάθρας, εἶναι μέγαν φανὸν ἀνημμένον μὲ ἐν πλωρίον 4 εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ πλευράς, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι ἤρχισεν ἡ ὑπερησία τῆς νυκτός. Καὶ ὁμοῦ ὁ ἥλιος μόλις μετὰ τρεῖς καὶ ἡμίσειαν ὥραν θὰ δύσῃ! Ὁ δὲ φανὸς οὗτος μένει ἀνηρτημένος μέχρι τῆς 6 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε καὶ διαδέχεται αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ λευκῆ μεγάλης πινακὸς μὲ ἐν ὑπερησμένῳ δρομολογίῳ 2, εἰς δεξιμα τοῦ ὅτι ἡ νυκτερινὴ ὑπερησία ἐλήξε. Καὶ ἐν τούτοις ὁ ἥλιος ἔχει ἀνατελεῖ πρὸ τριῶν καὶ ἡμισείας ὥρῶν!

Οὗ ἥπτον καὶ ἡ κίνησις τῶν κέντρων μόλις κατὰ τὰς 9 1/2 ἀρχίζει. Εἰς τοὺς κήπους, πρὸ τῶν 9 1/2 οὔτε αἱ τῶν εἰσιτηρίων θυρίδες εἶναι ἀνοικταί, κατὰ συνέπειαν δὲ κλεισταί καὶ ἡ εἰσόδος. Τὰ θεάματα ἐξακολουθοῦν ἀπὸ τῶν 10 μέχρι τῆς 4 πρωΐνης, ἡ δὲ πρώτη πρὸς ὑπνον ἀποχώρησις ἀρχίζει μόλις εἰς τὰς 2, μετὰ τὴν ροδόδακτυλον καὶ κοκκινόχρυσον τοῦ ἡλίου ἀνατολῆν.

Ἄλλὰ ποῦ μ' ἔφερε, βλέπετε, ἀμέσως τὸ κλιματολογικὸν τῆς Ρωσίας κεφάλαιον! Ἀκόμη δὲν σὰς

Βουλεβάρτον

εἶπα πῶς ἐφθασα ἐκεῖ, καὶ ἡδὴ σὰς ὁμιλῶ περὶ τῶν νυκτερινῶν τοῦ τόπου κέντρων καὶ διὰ τῶν τῆς Πετρούπολεως. Ἄλλ' ἡ Ρωσία ὅλη εἶναι ἐν ἀπέραντον ὑπαίθρῳ κέντρον κατὰ τὸ θέρος. Ἡ **ζωὴ τῶν δρόμων**, ὅπως ῥωσιστὶ λέγεται, εἶναι εἰς τὴν πρώτῃ γραμμῇ. Ξενύχι. Ἀδιαφοροῦν ἐν ἀρχῇ καὶ τελειώνει μὲ τὸν ἥλιον. Ξενύχι γενικόν, τὸ ὅποιον πρέπει ν' ἀπολαύσῃς ὅλοι, τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ κάμουν καὶ κατάχρησιν ὅλοι. Ὅλοι, ἀπὸ τοῦ λευκοπώγωνος καὶ χρυσοπαρῶν στρατηγῶν μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου κοντοβράζου μαθηταρίου· καὶ ἀπὸ τῆς ἀδαμαντοστολιστοῦ κυρίας τοῦ τραπέζιτου μέχρι καὶ τῆς γυμνόποδος πλανοδίου πωλητριάς σπύρον ἡλιοτροπίου, τῶν ὁποίων, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, ἐξοφρενικῇ γίνεται κατανάλωσις ἐν Ρωσίᾳ. Οἱ σπύροι τοῦ ἡλιοτροπίου εἶναι τὸ ἐθνικόν, οὕτως εἰπεῖν, passatempo τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, ἀνεξαρτήτως τάξεως, φύλου καὶ ἡλικίας. Εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τὰ βουλεβάρτα, εἰς τοὺς σιδηροδρόμους καὶ εἰς τὰ τράμ, ὅλοι, μὰ ὅλοι καὶ ὅλοι, κρατοῦν εἰς χεῖρας μέγα χάριτον χωνίων γεμάτων ἀπὸ μεγάλους σπύρους ἡλιοτροπίου, ἐκ τῶν ὁποίων ἀενάως ἐκκοκίζονται καὶ μασσάων, ἐκσφενδονίζοντες διὰ τῶν χειλέων τοὺς φλοιούς κατὰ γῆς.

Ἄλλ' ὡς ἐπανελθόμεν εἰς τὸ ξενύχι. Εἴπομεν ξενύχι γενικόν, καθ' ὅλην τὴν γραμμῇ. Ὅχι ὁμοῦ

τὸ περίφημον καὶ διὰ καὶ κλασικὸν ἀθηναϊκὸν ξενύχι, τὸ ξενύχι τῆς ῥωμαντίας καὶ τῆς ψυχικῆς ἀπολαύσεως, ὑπὸ τὰς δροσολούστους τοῦ Ζαπτεῖον δροσοστοιχίας, μετὰ τὴν αἰωνόβιον Ἀκρόπολιν ἐκ δεξιῶν καὶ τὸν φαλακροκόρυφον καὶ μελαφῶν Ὑλήν τῆς Ἀττικῆς βρέχουσιν τοὺς χρυσαφεῖς πλοκάμους τῆς μέσα εἰς τὸν μαργαρόντερον Σαρωνικόν, καταντικρῷ, μακρὰν ἐκεῖ κάτω. Ὅχι ξενύχι διὰ τὴν ἀποθέωσιν τῆς φύσεως, ἀλλὰ ξενύχι διὰ τὴν ἀποθέωσιν τοῦ θήλεος. Τοῦ θήλεος τοῦ ρωσικοῦ, διὰ τὸ ὅποιον ὁ τόπος τὴν μεγαλειότητα κάμνει χρῆσιν καὶ κατάχρησιν. Τὸ ἐρωτεύεσθαι καταντὶ πλέον ἐπάγγελμα ἐν Ρωσίᾳ, μία πρώτης δυνάμεως βιομηχανικὴ κίνησις, μία ἐνασχόλησις συστηματικὴ, διὰ τὴν ὁποίαν διατίθενται ὅλοι πολλὰς τῆς σχολῆς αἱ ὥραι. Τὸ πρῶτον πρωινόν θέμα συνδιαλέξεως μετὰ δύο φίλων ἢ δύο φίλην ὁδῶν εἶναι ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τῆς νυκτός καὶ αἱ δοθεῖσαι συνεντεύξεις διὰ τὸ βράδυ.

Καὶ δὲν εἶναι ἔρωσ ὅπως τὸν κάμνομεν καὶ τὸν ξεύρομεν ἡμεῖς ἐδῶ, μετὰ φόβου Θεοῦ, κρυφὰ ἀπὸ τοὺς οἰκεῖους, ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύθῳ καὶ πάντοτε μὲ τρεμουλιάζουσαν ψυχῇ. Δὲν θεωρεῖται ἐγκλημα, πολλὸν δὲ ὀλιώτερον παραβίασις τῶν οὐ-

νογενειακῶν θεσμῶν. Ἄλλὰ διὰ τοῦτο, ἴσως, δὲν εἶναι καὶ ἐπικίνδυνος ἐπικίνδυνον εἶναι κάθε πράγμα, τὸ ὅποιον προϋποθέτει τὴν ἀπαγόρευσιν καὶ συνεπῶς τὴν τιμωρίαν. Δὲν ξεῖρω κατὰ πόσον τὸ πρᾶγμα ὀφείλεται εἰς τὴν φύσει λίαν ἀνεπτυγμένην αἰσθητικὴν καμμίαν εὐθύνῃν οὔτε πρὸς τὸν πατέρα τῆς οὔτε πρὸς τὸν ἀδελφόν τῆς.

Διέρχου, φέρε εἰπεῖν, τὸ βουλεβάρτον. Αἱ πόλεις τῆς Ρωσίας βρῖθουσιν ἀπὸ βουλεβάρτα. Καὶ τὰ βουλεβάρτα βρῖθουν ἀπὸ ἐδῶλια. Τὰ ξενύχι δὲν εἶναι καὶ πολλὴ ἀπαιτητικὰ ὡς πρὸς τὸν χώρον. Εἶναι μάλιστα καὶ λιτοδίαιτα· τρία ξενύχι ἐν ἐδῶλιον ἀνὰ ἕν ξεύγος, κατὰ προτίμησιν, εἰς τὰς δύο αὐτοῦ ἡμέρας, καὶ ἐν ἄλλῳ εἰς τὸ μέσον, τὸ ὅλον ξενύχι τρία καὶ φύλα δύο καὶ ἄτομα ἕξ. Καὶ κανεὶς δὲν φροντίζει διὰ τὸν γείτονά του, διότι ὅλοι τὸ ἴδιον πράγμα κάμνουν.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

Ο. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΥ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΥ

Η ΔΙΠΛΗ ΘΥΣΙΑ

(Μυθιστορία πρωτότυπος)

Τὰ προηγούμενα

Ὁ Θρασύβουλος Ζωκίδης, νέος εὐγενὴς καὶ μετὰ ἰδανικὰ, λαμβάνει ἀπὸ τὴν Ἑλένην, σύζυγον τοῦ Ἰβάν Ρώκοβιτς, ἣν ἐγνώρισε καὶ ἠγάπησεν εἰς τὴν Ὀδησσόν, ἐπιστολήν, ὅτι ἔρχεται ἐλευθέρῳ ἐν ζήσῃ μετ' αὐτοῦ. Ὁ Θρασύβουλος ἐτοιμάζει νὰ συγκαλέσῃ τὰ πάντα, στολίζει τὸ δωμάτιον μετὰ ῥόδα καὶ κατέρχεται εἰς προὔπαντίσιν τῆς εἰς τὸν Γαλατὰ. Τὸ ἀτμόπλοιον ἐξ Ὀδησσοῦ φθάνει καὶ ὁμοῦ ἡ Ἑλένη δὲν ἦτο εἰς αὐτό.

Β'. — Ἡ πρώτη γνωριμία

Τὴν ἐπομένην τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασεν ὅλας τὰς μεταπτώσεις τῶν συναισθημάτων τοῦ Ἰβάν Ρώκοβιτς, κατελήφθη ἀπὸ ἰσχυρὸν πυρετόν. Ἀμέσως προσεκλήθη ὁ φίλος τοῦ ἱατροῦ Ἀλέξανδρος Φιλώτης, ὁ ὁποῖος διέγνωσε νευρικὴν ὑπερκόπωσιν. Ἐγράψε δύο σιγνάγας, σιγνέστησεν αὐστηράν δίαιταν καὶ ἀνεχώρησεν, ὑποσχόμενος ὅτι διὰ τὸν ἐπισκέπτεται τακτικῶς.

Ὅταν τὸ ἑσπέρας ὁ ἱατρὸς ἐπανήλθεν, εὔρε τὸν Θρασύβουλον εἰς δεινότεραν θέσιν. Ὁ πυρετὸς εἰχεν αὐξήσει καὶ ὁ ἰδρὸς περιέβρεχεν ἄφθονος τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἠγάπα πολὺ τὸν Θρασύβουλον, μὲ τὸν ὅποιον ἦσαν συμπαθεῖται· καὶ ἡ ἀσθένεια τοῦ νέου τὸν ἀνήσχυε ὑπερβολικὰ.

Ἀπεφάνισεν νὰ διανυκτερεύσῃ παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ διὰ νὰ ἴδῃ τὴν πορείαν τῆς νόσου, τῆς ὁποίας δὲν εἶχεν ἀποκαλύψῃ ἐπὶ τὴν αἰτίαν.

Ἐδωκε λοιπὸν τὰ κατάλληλα φάρμακα, διέταξε τὴν θαλαμηπόλον ν' ἀποσυρῇ καὶ ἐκεῖνος ἤνοιξεν ἐν βιβλίον.

Ὁ Θρασύβουλος ἐφάνετο βεβητισμένος εἰς ὑπνον βαρύντατον καὶ ἡ ἰσχυρὰ τοῦ ἀναπνοῆς ἦτο ἡ μόνη, ἡ ὁποία ἤκούετο μέσα εἰς τὸν δωμάτιον ἐκεῖνο.

Ἀφῆκε ὁμοῦ τὴν νάρκην διεδέχθη μία ταραχὴ, ἡ χεὶρ τοῦ ἀσθενοῦς ἀπετίναξε τὸ παραπέτασμα καὶ τοῦ προσώπου οἱ μὺς συνεσπάρθησαν.

Τί ἔγχετο, Θρασύβουλε; ἠρώτησεν ὁ ἱατρὸς, ὁ ὁποῖος ἔφηρθε εἰς τὴν χεῖρα τοῦ νέου.

Ἄλλ' ὁ Θρασύβουλος δὲν ἀπήντησεν, ἐφάνη μάλιστα ὅτι οὐδὲ ἤκουσε τι. Ἦρχισε νὰ προσφέρει λέξεις ἀσυναρτήτους, λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἐξήρχοντο ἀπὸ τὸ στόμα μὲ κρότον συγκρουομένων χαλίκων.

Εἶναι τοῦ πυρετοῦ, ἐσκέφθη ὁ Ἀλέξανδρος, ἐνθ' ἐξήταξε τὸν σφυγμὸν τοῦ ἀσθενοῦς.

Ὁ Θρασύβουλος ἐξηκολοῦντο νὰ παρακληρῇ, ἀλλὰ βαθυδύνῃ τὸν συσπασμένον πρόσωπον τοῦ νέου ἀνέλαβε τὴν φυσικὴν ἡρεμίαν τοῦ, ἡ φωνὴ τὸν γλυκύτερον τόνον τῆς καὶ αἱ λέξεις ἐξήρχοντο καθα-

ραὶ πλέον καὶ εὐληπτοί.

Ἑλένη μου! ἔλεγεν ὁ ἀσθενής, εἶναι λοιπὸν ἀλήθεια· πᾶς μοῦ το, ναί, ἀγάπη μου, νὰ τ' ἀκούσω ἄλλῃ μιὰ φορὰ ἀπὸ τὸ γλυκὺ σου τὸ στόμα... ἔλα στὴν ἀγκαλιά μου, γύρε ἐδῶ τὸ μετωπὸν σου ἐπάνω στὸ στήθος μου· ἐγὼ δὲ σὺ φάλλω τὰ πειδ ὥρατα τραγούδια, τὰ τραγούδια τῆς ἀγάπης μας...

Ὁ ἱατρὸς ἀφῆκε τὴν χεῖρα τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἤκουε.

—... Ἐλα τώρα νὰ σὲ πάγω στὸ ἀνθοστολισμένον σου δωμάτιο· ξεύρεις γιὰ ποῖον ἔφερα τόσα τριαντάφυλλα; Γιὰ σένα, ναί, γιὰ σένα καὶ μόνον.

Δὲν φαντάζεσαι μὲτ' ἰσχυρὸν ἄφωνα τὴν Ὀδησσὸν, ὅς ἄφωνα ἔχει τὴν ψυχὴν μου... Τί εἶπες, φῶς μου, τί... Ἀ! τί ὥρατα!... Τί γλυκὸ φίλημα!...

Ὁ ἀσθενὴς ἔπλεεν εἰς κόσμους ὄνειρων, ἐφάνταζετο τὴν εὐτυχίαν νὰ τοῦ θωπεύῃ τὸ μετωπὸν μετὰ τὴν ἄβραν τῆς Ἑλένης χεῖρα. Ὁ πυρετὸς ἦτο ἐκσπλαχνικώτερος· ἐχάρισε τοῦλάχιστον ὄνειρα ὥρατα, ὄνειρα φαιδρά, εἰς τὰ ὁποῖα τώρα ἐνδιέτριβεν ὁ νέος.

Ὁ! μὴ τὸν θεραπεύσητε· ἀφήσατέ τὸν τοῦλάχιστον νὰ ζήσῃ μετὰ τὰ ὄνειρά του, ἀφοῦ ὅταν θ' ἀναλάβῃ τὴν ὑγίαν του θὰ ἴδῃ τὴν σκληράν του στέρησιν.

Ὁ ἱατρὸς ἔλαβε πάλιν τὴν χεῖρα τοῦ ἀσθενοῦς. Τὸ μακρὸν ἐκεῖνο παραλήρημα, αἱ ζωηραὶ εἰκόνες, αἱ ὁποῖαι διήρχοντο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ τὸν κατέβαλον.

Μετά τὴν ἔξαψιν ἡ κατάπτωσις.

Ἐψηφίσανε μερικὰς λέξεις ἐπὶ καὶ ἐπανεπέσαν εἰς τὸν λήθαργον.

Ὁ ἱατρὸς ἐστάλαξε σταγόνας τινὰς φαρμάκου εἰς ἕνα μικρὸν ποτήριον ὕδατος καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ἀρρωστον νὰ πῇ. Ἐπειτὰ ἀπεσύρθη εἰς τὸ κἀθισμά του, ἐστήριξε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χειρὸς καὶ ἤρχισε νὰ σκέπτεται.

Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν ἠδύνατο νὰ τῷ ἀποκαλύψῃ ἡ ἐπιστήμη, ἰδοὺ ὅτι ὅλος τυχαίως ἐμάνθανεν. Ὁ Θρασύβουλος ἀγαπᾷ, ἀγαπᾷ ἔρμηνως μίαν Ἑλένην ἐξ Ὀδησσοῦ καὶ πάσχει ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῆς. Ὁ ἄρρωστος ἔκαμε μόνος τὴν ἀποκαλύψιν.

Πρέπει νὰ θεραπεύσωμεν τὸν ἔρωτα τοῦτον διὰ τῆς λήθης, συνεπέρανε ὁ Ἀλέξανδρος.

Ἄλλ' ὁ ἔρως θεραπεύεται τόσον εὐκόλως καὶ μάλιστα δι' ἄλλου ἱατροῦ· ὁ ἔρως θεραπεύεται μόνον διὰ τοῦ ἔρωτος. Ἀν ἡ Ἑλένη ἤρχετο, ὁ Θρασύβουλος βέβαια δὲν θὰ ἠσθένει ἐκεῖνη ἡ ἐκ τοῦ γράμματος προσελθούσα χαρὰ, ἡ νεκρικὴ ὑπερέγερσις, ἡ ἀπελπισία καὶ ἡ ἄγνοια προσέβαλον τὸν ἐναισθητὸν ὁργανισμόν καὶ τὸν ἐδάμασαν.

—*

Ὁ ὥρατος καὶ συμπαθὴς νέος κατεφλέγετο τώρα ἐπὶ τοῦ πυρετοῦ. Αἱ παρειαί του, αἱ τὸσον ἀποτόμως κοιλανθίσαι, εἶχον τὸν ἐρυθρὸν χροῖμα τοῦ πυρετοῦ, ἐκ τῶν μεγάλων δὲ μαύρων ὀφθαλμῶν τοῦ φλόγος πυρὸς ἐξήρχοντο.

Ὁ πυρετὸς διετήρησε τὴν ἐντασίον του καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Φιλώτης ἐδείλανε πρὸς στιγμήν. Ἐφοβετο ν' ἀναλάβῃ ὅλην τὴν εὐθύνην αὐτὸς καὶ προσεκάλεσε δύο συναδέλφους του, ἐνθ' ταυτοχρόνως ἐτηλεγράφη εἰς Σμύρνην εἰς τὸν Εὐγένιον Βολλούδη τὴν ἀσθένειαν τοῦ ἀνεμίου τοῦ.

Οἱ ἑτεροὶ δύο ἱατροὶ, οἱ ὁποῖοι προσεκλήθησαν, διέγνωσαν ὅτι καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, διέταξαν συμπτωματολογικὴν θεραπείαν καὶ προσεπάθησαν νὰ καταπολεμήσωσι τὸν πυρετόν.

Τὸ νόσημα, ἄλλως τε, δὲν ἦτο ὁργανικόν. Μέσα εἰς τὰ στήθη τὰ εὐρωστά τοῦ Θρασυβούλου μόνῃ ἡ ψυχὴ ἐπάσχε.

Καὶ πᾶς νὰ μὴ πάσχη;

Ἠγάπησε μετὰ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς τοῦ ὅχι ἐκεῖνην, τὴν ὁποίαν ἐνόμιζεν ὡς ἰδανικὸν του, ἀλλ' ἐκεῖνην, ἡ ὁποία ἦτο ἀληθὴς.

Τὴν ἠγάπησε, διότι ἔβλεπεν ὅτι ἦτο δυστυχὴς μέσα εἰς τὰ πλοῦτῃ τῆς, διότι ἦτο κείνος τρυφερότης, ψυχὴ λεπτή καὶ πλήρης αἰσθημάτων· καὶ ὁμοῦ δὲν ἀντεπαῖτα.

Κόρη τῶν ὁνειρῶν καὶ τῶν ὥραιων ἰδεῶν, κόρη τραφεῖσα μετὰ εὐγενεστέρους πόθους, ἔαυρε μέσα ἐν χυδαίῳ περιβάλλοντι, τὸ ὅποιον ὁ χρυσοῦς μόνον ἐλαμπρυνεν.

—*

Ὅταν, τὸν νοέμβριον τοῦ 1907, ὁ Θρασύβουλος Ζωκίδης, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ θεοῦ του, μετέβη εἰς Ὀδησσόν, χάρις εἰς τὴν θέσιν του, ἀλλὰ πρὸ πάν-

των χάρις εἰς τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτήρος του, εἶχεν ἐλευθέραν εἰσόδον εἰς ὅλα τὰ ἀριστοκρατικὰ σαλόνια τῆς πόλεως. Ὅπου καὶ ἂν εἰσῆρχετο, τὰ ὥρατα τοῦ μαύρου μάτια, τὸ εὐγενὲς τοῦ προσώπου καὶ οἱ καλοὶ τρόποι τοῦ προσεπείριον φίλους, τοῦ ἐχάριζον συμπάθειας.

Εἰς ἐν ἐκ τῶν σαλονίων αὐτῶν, μίαν νύκτα τοῦ δεκεμβρίου, ἐγνώρισε τὸ πρῶτον τὴν Ἑλένην Ρώκοβιτς.

Μέσα εἰς τὸν πυκνὸν ὄμιλον τῶν προσκεκλημένων ἡ Ἑλένη, μετὰ τὸ εὐχαριστῆσαι τὴν καὶ τὴν λεπτήν του προσώπου κατατομήν, μόνῃ διέφερεν.

Ὁ Θρασύβουλος τὴν εἶδε καὶ μία ἀόριστος, μία μυστικὴ ἔλξις τὸν ἔσυρε πρὸς αὐτήν. Τὸν εἶχε κυριολεκτικῶς γοητεύσει.

Ἰσως ἡ Ἑλένη διὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τῶν Ρώσων οὐδεμίαν νὰ ἔκαμιν ἐντίπνοισιν.

Ἡ ὥραιότης τῆς, ἡτο ὥραιότης αἰθερία, ἡ ὁποία προσέβαλε τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἐφάνεν ἀμέσως εἰς τὴν ψυχὴν, χωρὶς νὰ ἐρεθίσθῃ τὰ νεύρα.

Εἰς τὰ ἐκφραστικὰ τῆς τὰ μάτια ἦν ὄνειρον ἐπεπλάζετο καὶ ἡ ἑλληνικὴ κατατομή τῆς τὴν παρουσίαν εἰς τὰ ὄμματα ὡς μίαν Ταναγραίαν κόρη.

Δι' ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι ὀρέζον τὴν ὥραιότητα εἰς τὴν ἀφθονίαν σαρκῶν καὶ εἰς προσληπτικὰς καμπυλότητας, δι' ἐκεῖνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ σύζυγος δὲν εἶναι ἑτερόν τι ἢ ἐφωμένη, ἡποσχομένη ἀφθονία σαρκῶν ἀπολαύσεων, ἡ Ἑλένη δὲν ἦτο τὸ ἰδανικόν των. Ἄλλ' ἦτο τὸ ἰδανικὸν ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι φαντάζονται τὸν ἔρωτα ἐννοῦν τῶν ψυχῶν μᾶλλον ἢ ἐπαφῇ τῶν σωματίων, ἔρωτα, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ αἰσθημα εἶναι ἡ βάσις· ἔρωτα ὅστις χαρίζει εἰς τὸ πνεῦμα τὴν ἀπόλαυσ

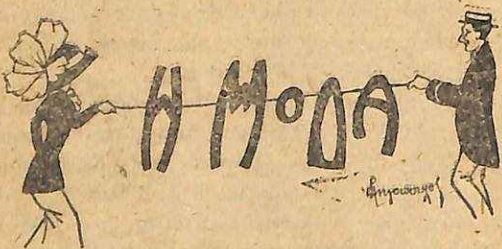
6 ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΙ ΛΟΧΟΙ

Υπό τούτους τίτλους τούτους το ελληνικόν περιοδικόν «Ελλάντις» παρέχει αρκετά πληροφορίας περί των εν Αμερική ελληνικόν εθελοντικόν λόγων. Έκ της περιγραφής ταύτης αποσπώμεν τὰ ἐπόμενα ἐνδιαφέροντα :

«Οἱ Ἕλληνες ἔφηβοι τῆς Ἀμερικῆς, ὑπεκρίνοντες εἰς μίαν ἑταιρίαν, σκεπτόμενοι δὲ ἐπὶ πλέον κατὰ τὸν ταχὺν καὶ πρακτικὸν ἐκείνον τρόπον, ὅστις διακρίνει τοὺς Ἀμερικανούς, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ὁργάνωσιν μιᾶς ἐνόπλιον ἀμύνης, μελλούσης νὰ δράσῃ, ὅταν τὸ καλῶσι ἡ ἀνάγκη, παρὰ τὸ πλεονὸν τοῦ ἐπισήμου στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐγεννήθη ὁ πρώτος ἐθελοντικὸς λόχος. Ἡ ἰδέα ἦτο ἐξόχως πρακτικὴ, συνεφώνει δὲ καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ τόπου, ἐν τῷ ὅποιῳ τόσοι δ' ἐπίσημοι στρατοὶ, ὅσον καὶ τὰ σώματα τῆς πολιτοφυλακῆς καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς ἀποτελοῦνται ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐθελοντῶν.

Σήμερον, εἰς διάστημα ἐνὸς ἔτους, οἱ Ἕλληνικοὶ ἐθελοντικοὶ τῆς Ἀμερικῆς λόχοι ἐφθασαν τοὺς πενήντα, συγκινητῶν δὲ ἐν συνόλῳ ἄνω τῶν 7.000 ἀνδρῶν, οἵτινες ὅμως ἐν ἀνάγκῃ θὰ ὑπερβῶν τὸ διπλάσιον καὶ τὸ τριπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ τούτου. Τὰ ἐθελοντικά ταῦτα σώματα εἶνε διὰ ἰδιοσυνηθίαν. Ἐκαστὸς ὁκέτης ἐξ ἰδίων του ἐφρόντισε νὰ προμηθεύῃ τόσοι τὸ ὅπλιον του, ὅσον καὶ μίαν στολὴν ἐκστρατείας. Εἰς τὰς δαπάνας αὐτὰς προστίθενται αἱ δαπάναι τῆς ἐνοικιασεως καταλλήλων αἰθουσῶν πρὸς ἐκγύμνασιν καὶ ἄλλα τινὰ ἐξόδα, τὰ ὅποια μὲ ζηλευτὴν προθυμίαν καταβάλλουν οἱ ἐθελονταί. Τὰ γυμνάσια τῶν γίνονται εἰς τὰς ὁσας τῆς σχολῆς, αἱ ἐκδρομαὶ τῶν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀναπαύσεως.

Τὸ συμπέρασμα : «Ὅλα κατηγετίσθησαν λαμπρά, ὅχι πλέον κατὰ τὴν ἰδικὴν μας κρίσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν Ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν, ὅσοι τοὺς εἶδον παρελθόντας κατὰ τὴν ἐθνικὴν τῆς 4ης Ἰουλίου ἑορτὴν παρὰ τὸ πλεονὸν τῶν Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων».

α) Τονικὸν ἀπὸ ἄσπρο λινόν. Ἡ ζῶντ περιβάλλεται ἀπὸ ὑψηλὸν πάντα ἀπὸ ἰσλάντ καὶ ἀπὸ μίαν ἄλλην λεπτοτέραν ἀπὸ θαμβὰ ἄσπρα πέρλ. Ἡ αὐτὴ γκαρντινὴ εἰς τὸ κορσάζ.

β) Φόρεμα ἀπὸ μεταξωτὸ κασιμέρη μπλέ νουτ, γραμμωτὸν, μὲ μπάντες κεντημέναι ἀπὸ μέταξον τοῦ αὐτοῦ χρώματος, διασχισμέναι ἀπὸ μαῦρον κατηφεδάκι. Σκεπάζεται ἀπὸ μαῦρον τοῦ ἴσου γαυρισμένο μὲ χρυσοῦς ἀπὸ πασιμένον. Ζώνη ἀπὸ μαῦρον κατηφὲ μὲ μίαν κοκάρδα λιπερτί.

τὸ φόρεμα ἕνα ὥρατον ἀέρα φορέματος ταγερὸ καὶ τὸ καθιστὰ εὐκολοφόρετον.

Ἐν ἑλλείψει ζακέττας ἡ μπλούζας, φέρουσι μίαν ἐσάρπα ἀπὸ σατέν μὲ διαφανὲς ὑπόρουμι. Αἱ ἐσάρπαι ποικίλλουσι πολὺ. Ἄλλαι μὲν εἶναι στεναὶ ὡς κορδέλλαι, ἄλλαι δὲ φαρδιᾶς ὡς σάλια, ἄλλαι κονταί, ἄλλαι μακρυναί, ἄλλαι διαφανεῖς, ἄλλαι ἐξ ὑφάσματος πυκνοῦ, ἄλλαι ἀπὸ δαντέλλαις, ἄλλαι ἀπὸ κροτίδια καὶ ἀπὸ χρυσοῦφάντους γκάζας. Αἱ μαῦραι πηγαίνουν μὲ παντὶς χρώματος φορέματα, αἱ χρωματισταὶ πρέπει νὰ συμφωνοῦσι μὲ τὸ χρῶμα τοῦ φορέματος, τὸ ὁποῖον συνοδεύουν. Καὶ τὸ μὲν ὕφασμα χρησιμεύει ὡς ὑπόρουμι τῆς ἐσάρπας, ἄνωθεν δὲ θέτουσι μεταξωτὴν μουσελίην, ἀφίνοισαν νὰ ὑποφαίνεται τὸ ὕφασμα καὶ μετριάζοντα τὴν ἀπόχρωσιν τοῦ χρώματός του, αἱ ἄκραι καταλήγουσιν εἰς χρυσοῦς ἢ εἰς σοῦ.

Ἡ χάρις τῆς τοιαύτης ἐσάρπας ἐξαρτᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν χάριν ἐκείνης, ἥτις τὴν φορεῖ. Ὑπόρχουσι μερικαὶ γυναῖκες, αἱ

ὁποῖαι εἶναι θαυμάσιαι, φασκισμένοι μέσα εἰς τὰς χαριτωμένας πτυχὰς τοῦ σατέν, παίξουσι τὴν ἐσάρπαν τῶν με ἀπαράμιλλον φιλαρέσκειαν, τὴν περιτυλίσσουσι, τὴν ἀφίνοισαν νὰ κορμασθῇ, τὴν σφίγγουσι, τὴν διορθώνουσι, τὴν βγάζουσι, μὲ τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀβίαστον χάριν, μὲ τὸν αὐτὸν ἀρμονικὸν ρυθμὸν.

Ἄλλαι φαίνονται δεσμευμένοι, παραλελυμένοι ἀπὸ τὴν ἐλαφρὰν αὐτὴν πέδην, ἡ ἐσάρπα δὲν ἀνήκει εἰς αὐτάς, δὲν τὴν ἐξουσιάζουσι, τὰς βαρύνει ἀντὶ νὰ τὰς κοσμή. Εἰς αὐτάς συμβουλευόμεν νὰ κάμνουν ὅτι κάμνουν καὶ τὰ παιδάκια ὅταν βάζουν μακρὰν φουστάνια καὶ ὑποκρίνονται τὰς μεγάλας καὶ παρακολουθοῦσι τὰς κινήσεις τῶν εἰς τὸ κάτοπτρον. Μὲ τὴν ἔμφυτον εἰς πᾶσαν γυναῖκα φιλοκαλίαν, θὰ εὐφρασθῇ πρὸς τὸν κατόπτρον τὰς κινήσεις ἐκεῖνας, αἵτινες συμφωνοῦσι μὲ τὴν ὅλην τοῦ σώματος τῶν ἀρμονικότητα.

ΑΣΙΜΙΝΗ

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ὁ γ. X. συμβουλευετὶ τὸν ὁδοντόπαιδόν του :

- Ἐχετε πονόδοντον ;
- Φοβερὸν μάλιστα ;
- Σὰς πιάνει συχνά ;
- Κάθε πέντε λεπτά.
- Καὶ διαρκεῖ πολὺ ;
- Ἄ ! τοῦλάχιστον ἐν τέταρτον τῆς ὥρας !

Εἰς κοσμηματοπώλῃς ἐκθειάζει τὴν κόρην του εἰς τὸν μνηστήρ᾽ αὐτῆς :

- Θὰ σὲ εὐχαριστήσῃ τελείως, εἶναι γλυκεῖά, κομψή, οἰκονόμος, ἀληθὲς κόσμημα... καὶ μετὰ τινα λεπτὰ ἀφαιρεμένος :
- Σὰς τὴν δίδω μὲ ἐγγύησιν πέντε ἐτῶν...

Εἰς τὴν ἀνάκρισιν :

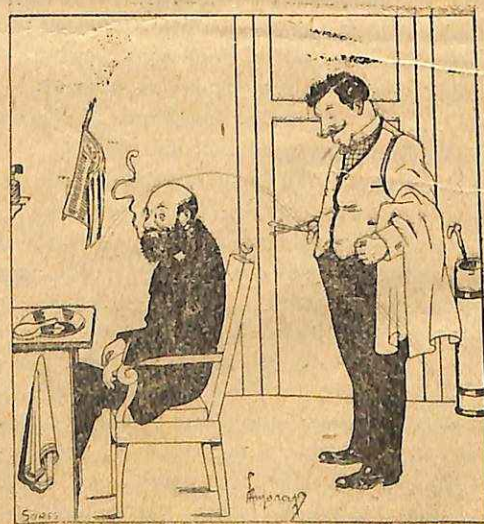
— Λέγει πῶς δὲν εἶναι ὁ δολοφόνος, ἀλλ' εἰς δημοσιογραφίᾳ μετῃμφισμένους :

— Τώρα θὰ τὸ καταλάβωμεν, θὰ τοῦ ἱσαγορεύσωμεν κίττι διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν γράφῃ χωρὶς λάθην.

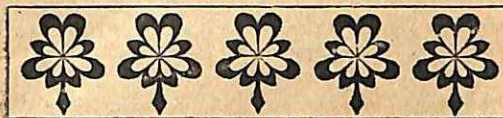
Καὶ ὁ κατηγορούμενος :

— Ἀνόητοι ! νομίζετε πῶς εἶναι ἀπαραίτητον σήμερον δι' ἕνα ἄνθρωπον τῶν γραμμάτων νὰ ξεῦρῃ ὁρθογραφίαν !

ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

- Πῶς θέλει ὁ κύριος νὰ τοῦ κόψω τὰ γένεια ;
- Χωρὶς νὰ πῆς τίποτε οὔτε διὰ τὸ ζήτημα τῶν Ἐκκλησιῶν, οὔτε διὰ τὸ Κοιτικόν.

BYZANTINAI HMEPAI

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ περιοδικοῦ μας ἐγένετο καθ' ὅλα τελεία. Μὰς τὸ διεβεβαίωσαν οἱ φίλοι μας καὶ τοῦτο ἀρκεῖ. Ἡ ὕλη του ἦτο τῆς ὥρας. Αὐτὸ ἦτο φρικωδέστατον, ἀφοῦ τὰ γραφεῖα μας εὐρίσκονται στὸ Σα α τ σ η Χαν.

Αἱ κακαὶ ὅμως γλώσσαι λέγουσι ὅτι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θὰ ἔχομεν τῆς ὥρας μας, ἀλλ' αὐτὸ εἶνε προνόμιον ἀποκλειστικὸν καὶ ἀναφαίρετον τῶν ἐμμέτρως γραφόντων, οἱ ὅποιοι μολοντὶ δὲν ἔχουν ὥρας, ἐν τούτοις πάντοτε ἔχουν τῆς... ὥρας τῶν !

Ὁ Πάπας τῆς Ρώμης ἤρχισε ν' ἀναμνησθῇ εἰς τὰ φουστάνια τῶν γυναικῶν. Δηλαδὴ ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, διὰ τῆς ὁποίας ἀφορίζει τὰς γυναῖκας ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι φοροῦν τὰ ἀντραβὲ λεγομένα φουστάνια, μὲ τὰ ὁποῖα περιπατοῦν σ' ἄντρα βὰ ἰ ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι τὰ φοροῦν.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ Πάπας δὲν εἶνε πρακτικὸς ἄνθρωπος. Διότι αἱ γυναῖκες δὲν δίδουν προσοχὴν εἰς τὰς ἐγκυκλίους, ὅπως δὲν δίδει προσοχὴν καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις εἰς τὰς ἐγκυκλίους τῶν Πατριαρχείων.

Εἰς λοιπὸν ἦτο πρακτικὸς ὁ Πάπας τῆς Ρώμης, ἐπρεπε, ἀντὶ τῆς ἐξαπολύσεως ἐγκυκλίου, νὰ παρακαλῇ τὴν Δημογλίαν τῆς Ρώμης νὰ ἐπισκευάσῃ τὰς ὁδοὺς, ὅποτε θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ περιπατήσουσι αἱ ἀντραβὲ κυρίαί, ὅπως γίνεται καὶ εἰς τὴν ἐπισκευαζομένην Μεγάλῃν Ὀδὸν τοῦ Πέραν.

Εἰς καὶ τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, τότε ἡδύνατο πολὺ εὐκόλως νὰ συμβληθῇ μὲ τὰς ὑπερητίους, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑπερθεύοντο νὰ φορέωσιν ὅλα φουστάνια ἀντραβὲ, πράγμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἠγάπαζε τὰς κυρίας νὰ μὴ τὰ φορέωσιν πλέον.

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Ἰταλοῦ πρεσβευτοῦ σχολιάζεται ζωηρῶς. Ὡς γνωστὸν, ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς ἐξήτησεν ἄμαζαν, ἵνα ἐπιβῇ καὶ ὁ ἀμαξελάτης ἠγηθῇ νὰ τὸν δεχθῇ. Δικαίωμα τοῦ ἦτο. Μήπως καὶ οἱ ἀμαξελᾶται δὲν εἶναι συνταγματικοὶ πολῖται ; Ὁ πρεσβευτὴς ἐπέμεινε καὶ ὁ ἀμαξελάτης τῷ ἐφάλε τὰ ἱερά μᾶξης !

Ἐπικυβερνήσας ὁ θάνατος καὶ, καθὰ γράφουν αἱ ἐφημερίδες, ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς ἐκακοποίησε τὸν ἀμαξελᾶτην.

Εἰς τοῦτο εἶναι ἀληθές, τότε ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς ἔχει ὅλα τὰ προσόντα νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν μουνδρίην Γενελέν !

Κοινωνικά :

Ἀγγέλλεται ἐκ Μακεδονίας ὅτι αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ παρέδωκαν εἰς τοὺς Βουλγάρους τὰς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀνηκούσας Ἐκκλησίας. Οἱ Βούλγαροι δὲ ἐν τῇ γὰρ τῶν... ἐκαύσαι χωρίον τι κατοικοῦμενον ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Τούρκων !

Ὁ ἐμπορικὸς ἀποκλεισμός ἐξακολουθεῖ νὰ ἐφίσταται καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἀγριωτέραν τῶν μορφῶν.

Ἀπὸ τῶν τελωνείων μάλιστα ὁ ἀποκλεισμός ἐξηπλώθη καὶ εἰς τὰς σχολὰς. Τοιοτοτρόπος εἰς τὸ Ζωγράφειον μετέβη δημογραφικὸς ὑπάλληλος καὶ ἐξήγησε τὴν ἀπόλυτον καθήκοντος τινος.

Ποῖαν οἰκίαν ἔχει ὁ δημογραφικὸς ὑπάλληλος μὲ τὰ Σχολεῖα δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πληροφορηθῶμεν.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ δημογραφικὸς οὗτος ὑπάλληλος ἦτο ἐντεταλμένος νὰ ἐπιτηδῇ τὰ φῶτα, δηλαδὴ τοὺς φανούς τοῦ Πέραν, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ Ζωγράφειον ἐξέρχονται τὰ φῶτα, ἐσέκθη ὅτι ἦτο τῆς δικαιοδοσίας του νὰ σκεπτῇ τοὺς καθηγητάς !

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος ποικιλοτρόπως σχολιάζει τὴν ἀνάμειν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν Πατριαρχείων, τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζονται ὅτι εἶνε συνταγματικὸν δικαίωμα τὸ ἐκλέγειν καὶ συνέρχεσθαι.

Ἡμεῖς ἀναγκασόμεθα νὰ μὴ συμμερισθῶμεν τὴν γνώμην τῶν Πατριαρχείων, διότι δὲν ἰσχύει προηγούμενον ἐκλογὸν ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως ν' ἐντεῦθεν. Τὸ Πατριαρχεῖον ἡδύνατο νὰ διορίσῃ καὶ τοὺς διορισμοὺς ν' ἀποκαλέσῃ ἐκλογάς, ὅπως ἐγένετο καὶ εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ εἴχῃ τι νὰ ἀντιτάξῃ !

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἐκλογῶν, ἀγγέλλομεν ὅτι κατ' αὐτὰς οἱ μαλλιαροὶ θὰ συνέλθουν εἰς κοινὴν σύσκεψιν καὶ θὰ ἐκλέξουν Προεδρεῖον, ὅπερ θὰ φροντίσῃ διὰ τὰ συμφέροντα τῆς γλώσσης τῶν, ἡ ὁποία κυριολεκτικῶς ἐμᾶλλον εἶναι νὰ φωνάζῃ. Παρ' ὅλον ὅμως τὸ ἐπίσημον τῆς πληροφορίας μας, ἡμεῖς ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ συνέλθουν οἱ μαλλιαροὶ !

Ὁ περίφημος διευθυντὴς τῆς «Τανίν» μᾶς παρουσιάζει καὶ ἄλλον ἐκφυλὸν ὁμογενῆ. Καὶ ἀφιεροῖ τὴν κυρία ν' ἐκτὴν τῆς ἐφημερίδος του εἰς πράγματα, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν ὅτι δὲν εἶναι κύριος τοῦ ἐαυτοῦ του.

Αὐτὴν ὅμως τὴν φορὰν κατηγορεῖται ἐπὶ πλαστοπροσωπείᾳ, πράγμα, ὅπερ καταδικαίει μὲν ὁ ποινικὸς νόμος, ὑπερασπίζει ὅμως τὸ βουλευτικὸν ἄστυον...

Εἰς τὴν ἐνᾶρξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ὁ διδασκαλικὸς κόσμος εὐρίσκει εἰς κίνησιν καὶ ὁ μαθηματικὸς κόσμος εἰς συγκίνησιν.

Ἡ Γραμματικὴ καὶ ἡ Γεωμετρία θὰ μεταβάλουν τὴν ζωνὴν ἀμφοτέρων καὶ ἡ μακρὰ περίοδος τῶν διακοπῶν ἐφάνη εἰς αὐτοὺς... βραχέα !

Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις θ' ἀποφύγῃ νὰ δημιουργήσῃ θόρυβον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν Πατριαρχείων. Ἐγνώσθη ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τοποθετήσῃ φρουροὺς πρὸ τῶν κατοικίων τῶν ἀντιπροσώπων, τοὺς ὁποίους τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ ὑποχρεώσῃ νὰ οἰκουρήσουσι ἀναγκαστικῶς.

Εἰδήσεις γνωσθεῖσα προῦκάλει μερίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους, οἵτινες προχθὲς τὴν ἑσπέραν συνελθόντες ἐβλῶν τὰ κατὰ ἡμέραν μέτρα.

Τοιοτοτρόπος ἀπεφασίσθη ὅπως ἕκαστος τῶν ἀντιπροσώπων ἐνοικίασῃ δύο καὶ τρεῖς δωμάτια, οὕτως ὅστε ἡ ἀστυνομία νὰ χάσῃ τὰ ἴχνη τῶν.

Καὶ ἡ μὲν ἐνοικίασις τῶν δωμάτων ἐγένετο. Μόνον ὁ ἀντιπρόσωπος Καστορίας κ. Ἰω. Βαλαλᾶς ἐδεώρησε περιττὸν νὰ προβῇ εἰς παρόμοιον προφυλακτικὸν μέτρον.

Διότι, ὡς γνωστὸν, ὁ δικηγόρος κ. Βαλαλᾶς ἔχει μεγάλην ομοιότητα πρὸς τὸν ἀδελφόν του, τὸν ὁργανωτὴν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐκδρομῆς.

Τὴν παραμονὴν λοιπὸν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὁ ὁργανωτὴς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐκδρομῆς θὰ μεταβῇ πρὸς ἴππον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δικηγόρου κ. Βαλαλᾶ, ὅταν δὲ οὗτος διαερίσκει εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἡ ἀστυνομία θὰ ἀναγκάσῃ τὸν ὁργανωτὴν τῆς ἐκδρομῆς νὰ οἰκουρήσῃ.

Τώρα ἐξηγεῖται διὰ τί ἀνεβλήθη διὰ τὴν 9 Σεπτεμβρίου ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐκδρομή.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θὰ ζητήσῃ τὴν ἀντικατάστασιν καθηγητῶν τινῶν, ὧν τινος Ἕλληνας ἐπαιδοῦν. Ἐπειδὴ ὅμως μετὰ τὴν αὐτὴν εἶνε καὶ δύο καθηγηταὶ τῆς Τουρκικῆς καὶ ἐπειδὴ εἶνε δύσκολοι ἡ ἀντικατάστασις τῶν, τὸ ὑπουργεῖον

προέτεινε ὡς ἱσοψηφίους καθηγητάς τῆς τουρκικῆς τοὺς βουλευτάς κ.κ. Τσελεπιδὴν καὶ Σάλταν !

Θεατρικὴ κίνησις :

Χθὲς οἱ κ.κ. Χρ. Καττήχοστοι, Ο. Ἀνδρέας καὶ Μ. Γεδεών, μεταβάντες εἰς τὸ θέατρον τοῦ κήπου Ὀσμάν βέη, παρεκάλουν τὸν διευθυντὴν τοῦ θιάσου ὅπως τὴν ἐβδομάδα ταύτην διδάξῃ καὶ πάλιν τὰς «Ἐκκλησιαζούσας» τοῦ Ἀριστοφάνους.

Τῆς στιγμῆς :

Λόγος γίνεται περὶ τῶν εἰκονικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα παρουσιάζει κατ' αὐτὰς ἡ «Τανίν» ὡς ἐκφύλους Ἕλληνας.

— Ὡστε ἡ «Τανίν» εἶναι ἐφημερὶς εἰκονοκογροφική !

ΤΟ ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ

ΠΕΝΤΑΣΕΙΡΑ ΝΕΑ

Ἐσωτερικά.

— Τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐφθασαν, γενόμενα δεκτὰ μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τὰ δύο ἐν Γερμανίᾳ ἀγορασθέντα πολεμικὰ «Μπαρμπάρ» Καϊρεδδίν» καὶ «Τουρκοῦτ Ρεϊς», ἅπανα καὶ ἡγευροβόλησαν εἰς τὸν λιμένα μας.

— Τὸ ἐπὶ ἡμέρᾳ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀπερρίφθη, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οἱ βουλευταὶ δικαιούνται ἐν τῇ Βουλῇ νὰ προβάουν εἰς ἐπερώτησιν καὶ μόνον ἐν αὐτῇ δύνανται νὰ διατυπώσωσι τὰ παραπόντα των.

— Θεωρεῖται ὡς βέβαιον ἐν Βιέννῃ ὅτι ἡ Τουρκία προσεχώρησεν εἰς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ἀπὸ καιροῦ διὰ μυστικῆς συνθήκης καὶ ὅτι ὁ Γκόλτς πασᾶς συνέβαλε πολὺ εἰς τὴν προσχώρησιν ταύτην.

— Ἡ ἐν Χορὰν κατάστασις ἐξακολουθεῖ πάντοτε ἡ αὐτή. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐναντίον τῶν Δρούσων ἐκστρατείας Σαμὴ πασᾶς θὰ συγκεντρώσῃ 30 τάγματα στρατοῦ, ἐν ἀνάγκῃ δὲ θὰ ζητήσῃ καὶ ἐνισχύσεις.

— Φαίνεται ὅτι τὸ σχέδιον τῆς αὐξήσεως τοῦ εἰσ-αγωγικοῦ δασμοῦ κατὰ 4% ἀπαντᾷ πολλὰς δυσκολίας, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις ἀνέλαβε νὰ δίδῃ χλιομετρικὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὸν σιδηροδρόμον Βαγδάτης ἐπὶ πᾶσις αὐξήσεως τῶν προσόδων.

Ἐξωτερικά.

— Εἰς τὸ σοσιαλιστικὸν συνέδριον τῆς Κοπεγχάγης, ὁ αὐστριακὸς δόκτωρ Ἑλλενβόργκεν συνέστησε νὰ ληφθῶσι πάντα τὰ δυνατὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀντιδραστικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Τσαρισμοῦ ἐν Περού, ρωσικῇ Ἀρμενίᾳ καὶ Φιλανδίᾳ.

Κοινωνικά.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν εἰς Νεοχώριον μεγαλοπρεπῶς οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Φανῆς, θυγατρὸς τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου κ. Εὐσταθίου Εὐγενίδου μετὰ τοῦ διαπρεποῦς Ἑλλήνου πολιτευτοῦ κ. Ἰ. Καυτανζόγλου.

— Ἡ ἐκδρομή, ἣν ὁργάνωσεν ὁ κ. Θ. Βαλαλᾶς δι' Ἀθηνᾶς, Δελφούς καὶ Ὀλυμπίαν, ἀνεβλήθη διὰ τὴν 9 Σεπτεμβρίου κατὰ τὴν συστάσιν πολλῶν, μὴ δυναμένων ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτήν.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐγένετο σεμνὴ καὶ ἐπιβλητικὴ ἡ κηδεία τοῦ ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ἀποβιώσαντος Ἰακώβου Βασιλάδου. Ὁ μεταστάς ἦτο ἀρχαῖος τῶν Πατριαρχείων ἑπ' ἀλλήλους, μεγάλως δὲ ἐξετιμᾶτο.

— Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίῳ ἐν νεαρῇ ἡλικίᾳ ὁ χρηστός νέος Ἀναστάσιος Σουλβέστρου, υἱὸς τοῦ ἀξιότιμου ἱατροῦ κ. Ἀλ. Α. Σουλβέστρου. Τῇ βαρυνθέντῃ οἰκγενείᾳ του τὰ θερμὰ μας συλλυπητήρια.

Ἐπιστολή δευτέρα τῆς πρώτης χειροτέρας.

Εὐοὶ κι' εὐάν στὸ χάλι μου,
νὰ γράψω τί μπορῶ,
ἀφ' οὗ καὶ τὸ κεφάλι μου
ἀπέμεινε ξερό;

Κι' ἂν γράψω τάχα στίχους,
μεγάλη μου τιμὴ!...
καλλίτερα στοὺς τοίχους
νὰ γράψω pas permis.

Νὰ γράψω γιὰ τὸν ἕνα, νὰ γράψω γιὰ τὸν ἄλλον,
ν' ἀποταθῶ σὲ πλήθη τυφλῶν καὶ κωφῶν,
καὶ σ' ἄλλους Πανσανίας,
καυχήματα σφριγόντα, σφριγώσης κοινωνίας;

©

Νὰ γράψω γιὰ πατέρας
παχείς, παχείς σὰν χοίρους,
ποὺ πέρνουν παντιέρας
κι' ἀρχίζουν παρσλήρους;

Κι' ἐνῷ τὸ Γένος μας περνᾷ φάσιν φρικτῶς ἀνώ-
[μαλον

κι' ὅλο τὸ κουτσουρεύουνε,
δασύμαλλοι κουρεύουνε
τὸ δέρμα τὸ χρυσόμαλλον.

Ἐλίγνεψαν κι' αὐτ' οἱ πτωχοί,
εἰς τὴν παρούσαν ἐποχὴ,
καὶ τώρα περιλύπους,
τοὺς βλέπομεν νὰ συζητοῦν μονάχα περὶ λίπους.

«Εἰς αὐτὰ τὰ σεπτὰ μας ἐδάφη,
ὅπου ζοῦσαμ' ἐμεῖς με πιλίφι,
πῶς τολμοῦν νὰ νοθεύουν τὸ λίπος,
ὦ Θεέ μου», ρωτοῦν περιλύπως.

©

Πεταλοῦδά μου, ποῦ πᾶς;
Μὴ σ' ἐφώναξε παπᾶς,
πυλαφάριος λαπᾶς;
Γιατί τάχα σιωπᾶς;

ὦ! πέτα, πεταλοῦδά μου, πρὸς κάποιον ἐφημέριον,
θεοσεβῆ κι' αἰθέριον,
κι' εἰπέ του, σὲ παρακαλῶ, πῶς ἂν τυχὸν πετᾷ
στὸν ἀπηγορευτὸν ἔνον,

θὰ τὸν Ξυλοπορτώσουνε καθὼς στὸ Γαλατᾶ
μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.

©

Νὰ γράψω γιὰ τὰ κλέη μας καὶ γιὰ σκιάς προγόνων
παρῶν χρόνων,
κι' ὅσα μᾶς ἀνεμάσησαν κι' ἐγὼ ν' ἀναμασῶ,
μὲ τόνον σοβαρόν;
δὲν εἶναι προτιμώτερον νὰ πάγω νὰ τρυφήσω
σ' ἀγκάλας ἐταίρων;

©

Νὰ σᾶς γράψω τώρα, φίλοι, πῶς σιγά-σιγά ἀπὸ πέτρα
θὰ μᾶς εἰλθῇ καὶ ἡ χολέρα;

Χολέρα, καλῶς ὦρισε! βρέ, τόπον νὰ καθήσῃ—
κι' ὅταν βρακιά χολερικῶν
καὶ βρακοζώνες λύση,
τὸ ζήτημα τὸ Κρητικόν
καθὼς καὶ τὸ παπαδικόν
θὰ πάρῃ κάποιον λῆσι.

Πλὴν μόλις ἐτελείωσα τοὺς τελευταίους στίχους,
ἄκουσα καὶ γουργουριτὰ καὶ δυσωνύμους ἤχους
καὶ βλέπω νέαν λιγυράν με πόνον νὰ σφαδάζῃ
καὶ γοερῶς νὰ κρᾶζῃ:

—Ἐγὼ Χολέρα λέγομαι καὶ μ' ἐπιάσε χολέρα
ἀπ' τὴν πολλὴν σις λέρα,
ποῦ μόλις πρωτοπάτησα τὸ πόδι στὴν Τουρκία
μ' ἀρχίνησε ναυτία
κι' ἄναυλα γεύγω στὴ στιγμὴ, γυρεῦσ' ἄλλα θύματα
καὶ λύσατε μονάχοι σας τὰ τόσα σας ζητήματα.

©

Νὰ ψάλλω τὴν ὑποδοχὴν ποὺ κάμαν τῆς προάλλαις
στὸν Ἰταλὸν καὶ τοῦσπαναν ὀλίγου δεῖν τῆς σπάλλαις;
Κι' ἐγὼ παρὼν ἐκεῖ κοντά,
βλέπων τὸ στίφος νὰ σκουντᾷ
τὸν πρεσβευτὴ με ρώμην,
ἐσκέφθηκα — λόγον τιμῆς! —
τοὺς ἰδικούς μας ἐκδρομείς
ποὺ πῆγαν εἰς τὴν Ρώμην.

Ἐσκέφθην τὰς προπόσεις μας καὶ τὰς πολλὰς ἐν-
[δείξεις
ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας,
καὶ μ' ἐπιάσαν τὰ δάκρυα γι' αὐτὰς τὰς ἀποδείξεις
τῆς τόσης μας φιλίας,
ποῦ βγάζω τὸ μανδύλι μου με δάκρυα καὶ αἰσθη-
[ματα
ἀφίνω δυὸ φτυσίματα.

©

Νὰ γράψω γιὰ τὸ δάνειον,
μετέωρον, οὐράνιον,
ποῦ γέννηκε ζιζάνιον
εἰς τὸν Δεσφὴν τὸν σπάνιον
κι' εἰς σχολιὰν ὁδήγησε τὸν τλήμον' ἀτραπὸν
καὶ βλέπεις τώρα σκνυθροπὸν
τὸν πρόην ἀρεμάνιον;

©

Ἡ διὰ λόγων, κύριοι, ξηρῶν κι' ἀπεριφράστον
νὰ γράψω γιὰ συστάτια καὶ γιὰ τοὺς ἰδρυτάς των
Ὅ,τι κι' ἂν πᾶ τὰ ξέρετε καλλίτερον ἀπὸ μένα
κι' ὁ χώρος παραγέμισε κι' ἀφίνω περὶ τὴ πένα,
μὰ στὸ κατόπι φύλλο
ἐλπίζω περισσύτερα καινούργια νὰ σᾶς στείλω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΣ

Τὸ δάνειον τὸ μόνον μας σωτήριον — ἔμπρὸς στὸ Παρισινὸν Χρηματιστήριον

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ

ΕΝ ΑΝΑΤΟΛῃ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΣΤΑΙΝ

ΜΕΓΑΛΗ
ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΠΩΛΗΣΙΣΕΠΙ Τῇ ΕΥΚΑΙΡΙᾳ
τῆς μεγεθύνσεως τοῦ Καταστήματος
με τιμὰς λίαν ἐκπεσμένας.

ΠΙΝΕΤΕ

ΤΟΝ ΥΓΙΕΙΝΟΝ ΖΥΘΟΝ

ΠΟΜΟΝΤΙ

1,800,000 λίτραι ΖΥΘΟΥ
ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΔΙΑΡΚΩΣ

εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Φερικιοῦ.

Ἡ μεγίστη τοῦ διάδοσις μαρτυρεῖ
τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Ζύθου τούτου.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης

Μ. ΜΩΥΣΕΙΔΗΣ, ἰατρός.

Συνδρομὴ ετησίᾳ 40 Γρόσια

δι' ὅλην τὴν Τουρκίαν.

10 Φράγκα διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡμίσεια τιμὴ διὰ τοὺς φοιτητάς τῆς
ιατρικῆς.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

Πέραν, 6, ὁδὸς Χατζῆ Ἀχμέτ, 6.